

SOLFASOL

ANKARA'NIN GAYRİRESMİ GAZETESİ

Aylık Gazete | 25 TL | Şubat 2022 Sayı 109 | www.solfasol.tv

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyoruz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimize çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürriğin havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

Kapınıza Gelen Direniş

#Yemeksepeti boykot

Türkiye özellikle enflasyon artışı ile beraber gelen zamlarla geçim sıkıntısı yaşayan çalışanların eylemlerine tanık oluyor son birkaç aydır. Trendyol çalışanlarının ardından Yemeksepeti-Banabi ve Migros çalışanları özellikle sosyal medya desteği ile seslerini duyurmayı başardı. Solfasol TV olarak biz de haklı mücadelelerini destekliyoruz. Trendyol ve Migros çalışanlarının elde ettikleri kazanımların Ankara Ulus'ta Heykel Meydanında eylem yapan Yemeksepeti-Banabi motokurye çalışanları için de gerçekleşmesini diliyoruz.

Av. Doğan Erkan ile Yaşayan Hukuk:
Kurye İşçilerinin Eylemleri

Yemeksepeti Banabi Motokuryeleri
Basın Açıklaması - Ulus Meydanı

Bir Türkü Bulup En Ağrılı Yerine Koyan Şair: Hasan Hüseyin ve Ankara

>> s. 14 Sencer Başat

GÜNCEL

Yorumlu Ankara Haberleri
>> s. 2 Akın Atauz, Ayşegül Çelik

ANKARA

Mekânlar ve Günü Kızılca Gün Yapanlar:
27 Aralık 1919'da Mustafa Kemal Paşa Ankara
>> s. 9 Necati Yalçın

Eski Prag'da Yaya Ulaşımı
ve Ankara için Yaklaşımlar (EKOMIA) - 2
>> s. 11 Mehmet Tunçer

KÜLTÜR SANAT

Kitap İncelemesi: Turuncunuz Bol Olsun!
>> s. 13 Funda Mengilli

Songs of Gastarbeiter: Emeğin Müzikal Gücü
>> s. 18 Alisa Candan Karsu

Demokratik Dolmuş
>> s. 20 Ziya Erel

Çocuk ve Müze - 3
>> s. 21 Cin Ali

Haydi Ankara Forumu!
>> s. 24

Güdül Geleneksel Evleri ve Kentsel Doku

>> s. 7 Faruk Soydemir

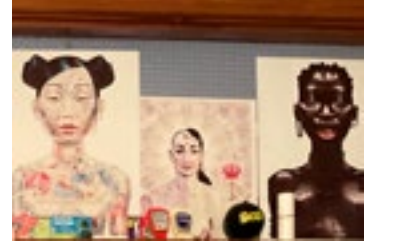
Ankara kent merkezine yaklaşık 90 kilometre uzaklıktaki Güdül, geleneksel evleri, ekolojik tarım yapılması ve doğal güzelliğiyle biliniyor.

SÖYLEŞİ

Murat Cem Şerbetçi

>> s. 16 Filiz Köse

Ankaralı sanatsever Murat Cem Şerbetçi ile koleksiyonculuk serüvenini, koleksiyonculuğu, Jean Giraud (Moebius) ve Enki Bilal'i konuştuk.

Babasız Kızlar Balosu

>> s. 6 Sinem K. Baş

Kirli Labirentteki Cinayetler: Acting ve Dansöz

>> s. 19 Fatma Leyla Ak

Tatbikat Sahesi'nde Elvin ve Erdal Beşikçioğlu'nun yönettiği *Acting* ve Mekan Sahne'de Şamil Yılmaz'ın yazıp, yönettiği *Dansöz* oyunları günümüzün sistemine ayna tutuyor.

SOL FALSO

Aydan Çelik

Çok mu naif hala barış istemek?

Yorumlu Ankara Haberleri

Akın Atauz - Ayşegül Çelik

Başlarken...

Ankara ile ilgili haber derlemesinin nasıl yapılması gerektiği konusunda, yeniden ve yeniden düşünüyoruz. Zaten yayınlanmış ve belki de unutulmuş olayların haberini yazmak, bir yararı/işlevi olacağını umarak yazmak, çok güç bir iş. Yine de, denemeye değer.

Çünkü olaylar arasında gelişen bağları, ilişkileri görmek ve altını çizmek istiyoruz. Haberleri aylık olarak toplamak, gelişimin örüntüsünü, gelmekte olanı sezebilmek bakımından anlam taşıyor. Bu ayın sınavı için hazırız. İşte direniş, yoksullaşma, adalet arayışları, anma ve kültür sanat haberleriyle Ocak ayında Ankara...

Ankara'daki Yemeksepeti işçilerinden destek çağrısı: Hakkımız gasp ediliyor

07/02/2022 Gazete Duvar

Devrimci İşçi Sendikası Konfederasyonu'na bağlı, Nakliyat-İş Sendikası üyesi Yemeksepeti işçileri, "Tüm topluma sesleniyoruz; bize destek verin, sesimizi duyun" dediler.

"Koşullarımız Kötü, Mobbing Uygulanıyor"

DiSK'e bağlı Nakliyat İş'e üye oldukları için bir gecede binlerce arkadaşlarının iş kollarının "büro işi" olarak değiştirildiğini söyleyen Ferhat Uyar, "Bizi devre dışı bıraktılar. Sendikalı olmak en doğal hakkımız. Bu mücadelede devam edecek" dedi.

"Bize Zam Gelmedi, Devlete Çalışıyoruz"

Yemeksepeti'nde kurye olarak çalışan Yurdalan Türker de, "Son aylıkta 48 saat mesaim var. 3 defa covid oldum. Maaş bordroma bakıyorum 3 bin 200 TL gelir vergisi var. Devlete çalışıyoruz, bize hiçbir şekilde zam gelmedi" dedi.

"Sefalet Ücretini Kabul Etmiyoruz"

Nakliyat-İş Sendikası Ankara Temsilcisi Bayram Karkın ise şunları kaydetti: "2 bine yakın işçi sendikamıza üye olmuştu. Ancak işveren hileli bir şekilde işçileri büro iş koluna gönderdi. Buna karşı hukuki mücadelemiz de devam ediyor."

TÜİK önünde siyah çelenkli eylem

04/01/2022 BirGün

KESK Ankara Şubeler Platformu, TÜİK binası önünde enflasyon rakamlarına tepki gösterdi. TÜİK'in kapısına siyah çelenk bırakan KESK'liler basın açıklaması gerçekleştirdi. KESK Eş Genel Başkanı Mehmet Bozgeyik "Uzun yıllardır almış olduğumuz zamlar aslında maaş artışı değil, TÜİK'in manipülatif enflasyon rakamlarına sabitlenmiş bir maaş düzenlemesinin bir sonucudur. Açıklanan bu veriler bizleri gerçeklikten uzak, açlık sınırının çok altında bir hayata mahkum etmektedir" dedi.

Ankara Büyükşehir Belediyesi ailelere 500 lira daha doğalgaz desteği yapacak

03/02/2022 +Gerçek

Ankara Büyükşehir Belediyesi, yaptığı açıklamada, doğal gaza yapılan zam nedeniyle sosyal yardım alan ailelere verdiği doğal gaz desteğini artırdığını duyurdu.

Belediyeden yapılan açıklama şöyle: "Ankara Büyükşehir Belediyesi olarak, Türkiye'de bir ilki gerçekleştirerek sosyal yardım alan ailelerimiz için doğal gaz desteği uygulamasını 2021 yılı kasım ayında başlattık. Kentimizdeki ihtiyaç sahibi ailelerimizin

Başkent Kart'larına ikinci 500 TL yardımı, 2022 yılı ocak ayında yatırdık. Başkentgaz'dan alınan veriye göre; bu süreç boyunca hane başına ortalama doğal gaz tüketiminin bin 350 TL olacağı tespit edilmiştir. Ancak doğal gaza gelen zamlar nedeniyle bu rakamın bin 500 TL'ye çıktığı düşünülerek, doğal gaz yardımı üçüncü kez ve son defaya mahsus olmak üzere 500 TL olarak sosyal yardım alan ailelerimizin Başkent Kart'larına yatırılacaktır." Açıklamada desteklerin süreceği belirtildi.

GÜNCEL

İŞKUR kapısı hep dolu

Nisa KÜÇÜK 01/02/2022 BirGün

Türkiye İş Kurumu'nun aralık ayı verilerine göre ülkede kayıtlı 3 milyon 171 bin işsiz var. Bunların yüzde 33'ü de 15-24 yaş arası gençler. İş bulabilme umuduyla Ankara'da İŞKUR önüne giden yurttaşlar, kar yağışına rağmen uzun kuyruklarda bekliyor.

Açıkça görülüyor ki, bu ay ücret ve insan onuruna yakışan çalışma koşulları için verilen emek mücadelesi, Ankara'daki en önemli olay. Ankaralıların da emekçilerin mücadelesini desteklediği görülüyor. Yemeksepeti'nin siparişleri % 70 düşüş gösteriyor. Mücadele geçim ve çalışma hakları/koşulları üzerinden verilse de, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik krizde, emekçiler, zor koşullarda geçimlerini sağlayanlar, örgütlenme ve karşı çıkış çabası içinde; ama bu aynı zamanda, mücadele edenlere toplumsal bilincin, hak arama ve örgütlenerek güçlenme deneyimleri de kazandırıyor.

Hüseyin Gazi Türbesi'nin Alevi vakfına devri iptal edildi

Canan Coşkun, 03/01/2022 Diken

Ankara'nın Mamak ilçesinde bulunan Hüseyin Gazi Türbesi'nin mülkiyetinin 10 yıllığına Alevi İnanç Birliği Vakfı'na devredilmesi kararı iptal edildi.

Ankara Vakıflar Bölge Müdürlüğü'nün iptal kararı, Alevi İnanç Birliği Vakfı ve Hüseyin Gazi Kültür ve Sanat Vakfı'na yollandı. Türbenin mülkiyetinin Hüseyin Gazi Kültür ve Sanat Vakfı'na devredilmesi öngörülüyor.

Ankara'da Somalililere baskı: Tabelalar değiştirildi

Seda Taşkın 08/01/2022 +Gerçek

Ankara 'da Somalilere ait dükkan tabelaları zorla değiştirildi, bir kısmı ise yerinden söküldü. 'Somali' adı ve Somalice ibarelerin kaldırılmasını polisin istediği iddia edildi.

Afrika ülkesi Somali'den Türkiye'ye gelenlerin, Ankara'da açtıkları, kendi kültürlerini yansıtan 30'a yakın dükkan bulunuyor. Medyada "Ankara'nın göbeği Somalilerin oldu" başlığıyla servis edilen haberlerinin ardından Somalilere önce sokağa

gelen ırkçı gruplar saldırdı şimdi ise dükkanlardan Somali ibareleri kaldırıldı.

Baskıcı ve ataerkil ortamın güçlenişi, ekonomik kriz, devlet baskılarıyla birlikte ayrımcı uygulamalar da sürüyor. Gerçi haberler genellikle devlet kaynaklı ayrımcılık örnekleri, ancak bu davranışların toplumsal bir öğrenmeye dönüşmesi riski de görülüyor (Somalilerle ilgili sivil zorbalık örneklerin, anımsayınız).

Ankara İdare Mahkemesi: 10 Ekim Ankara Katliamında devlet ihmali düzeyinde kusurlu

22/01/06 Yeşil Gazete

10 Ekim Ankara Katliamı'nda yaralanan Kadir Ünlü'nün manevi tazminat talebiyle açtığı davada Ankara 15'nci İdare Mahkemesi, devletin ihmali düzeyinde kusurlu olduğuna hükmetti. Bu gelişme, devletin 10 Ekim Ankara Katliamı'nda kusurlu olduğunu kabul eden ilk idari yargı kararı oldu.

Ankara'da 86 yıllık köprü çalındı

18/01/2022 Gazete Duvar

Ankara'nın Beypazarı ilçesinde bulunan ve 1936'da Kirmir Çayı üzerinde inşa edilen olan Gömleksiz Köprüsü çalındı. Âtıl köprünün demirleri için CİMER'e başvuran hurdacı olumsuz yanıtla rağmen iş makinesi tuttu. Makinelerle yıkılan köprüden 500 bin liralık 70 ton demir elde eden Z.K. tutuklandı.

İtiraf etmeliyiz ki, "köprü çalma" yeni bir girişimcilik örneği ve komik bir masumiyeti var gibi. En azından, kızmak yerine, yaşadığımız günlerin bir "anımsatıcı-imesi" olarak, gülümsetiyor.

GÜNCEL

Millet Bahçesini ikinci kez açan AKP Mamak Belediyesi, bugün ilçedeki buz pateni pistini ikinci defa açacak

Mustafa Bildircin 28/01/2022 BirGün

Buz Pateni 17 Aralık 20221'de ziyaretçilere açıldı. Mamak'ta ilk kez buz pateni yapmanın mutluluğunu yaşadılar. Başkan, pistin UA standartlara sahip olduğunu söyledi.

Mamak çocukları ve gençleri için sevindirici bir gelişme olsa gerek. Ancak, her şeyin içtenlikten uzaklaşması, bir gösteriye dönüştürülmesi ve oy beklentisini gizlemeyen politik bir manevra olması gibi rahatsız edici yönleri de var.

Ankara'da can çekişirken bulunan 9 sokak köpeğinden 4'ü yaşamını yitirdi!

02/01/2022 BirGün

Ankara Çubuk'ta can çekişirken bulunan 9 sokak köpeğinden 4'ü yaşamını yitirdi. 5 yavru köpek Etimesgut ilçesindeki veteriner kliniğine getirildi. Tedaviye alınan köpeklerin, bitkin düştükleri ve ağladıkları görüldü. Olayla ilgili soruşturma başlatıldı.

Onları, hele bu soğukta, hele bu yoksulluk ve hastalık ortamında bile yalnız bırakmayan kentliler, hayvanlara karşı katliama göğüs germek isteyen kentliler, dost hayvanlar/ antroposentrik dünyamızın çekilmez yabancılaşmalarını tırmalayan arkadaşlar için çabalayan kentliler, önceki haberlerdeki karamsarlığı, bir anlamda dengeliyor galiba. Değil mi?

Ankara'daki beş hastane tehlikede

11/01/2022 BirGün

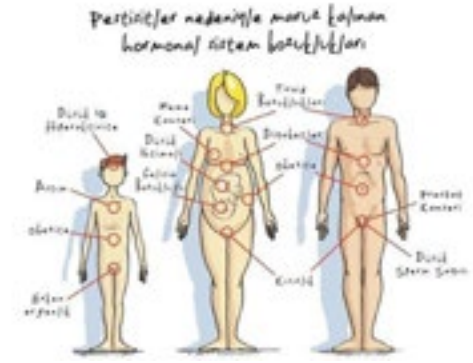
Ankara'daki nitelikli beş eğitim ve araştırma hastanesinin kapatılacağını bildiren sağlıkçılar, Sağlık Bakanlığı'na bu uygulamadan vazgeçmeye çağırıldı.

Ankara Tabip Odası Yönetim Kurulu Üyesi Ayşe Uğurlu, Etlik Şehir Hastanesi bünyesine katılması planlanan "Dr. Sami Ulus Hastanesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Hastanesi, Dr. Abdurrahman Yurtaslan Onkoloji Hastanesi, Etlik

Zehirsiz Sofralar Platformundan çağrı: Zehirsiz Ankara

04/02/2022 www.zehirsizkentler.org

Platform, ABB'ye seslendi:"Ankara Büyükşehir Belediyesi'ni, kentlerde insan ve çevre sağlığına zarar veren, biyoçeşitliliği tehdit eden pestisitlerin ve biyosidal ürünlerin kullanımını azaltmaya, zararlı mücadelesinde zehirsiz uygulamalara geçerek sağlıklı bir gelecek için sorumluluk almaya çağırıyoruz.

İnsan sağlığına sayısız zarar veren, ekosistemi tahrip eden; havamızı, suyumuzu ve toprağımızı zehirleyen pestisitler ve aynı etken/aktif maddeye sahip biyosidal ürünlerin yerine, zehirsiz alternatiflerinin kullanılmasını ve Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Mansur Yavaş'tan "Zehirsiz Kentlere Doğru" kararlı bir adım atacağına dair taahhütte bulunmasını talep ediyoruz.

Tek bir haber ve o da "Zehirsiz Sofralar Platformu"nun başlattığı "zehirsiz kentler", "zehirsiz Ankara" kampanyası ile ilgili. Bu kampanya, kentlerde insan ve çevre sağlığına zarar veren, biyoçeşitliliği tehdit eden pestisitlere ve biyosidal ürünlere odaklanıyor ve kentlerdeki zararlı mücadelesinde yetkili olması nedeniyle muhatap olarak Ankaralı hemşerileri ve belediyeleri alıyor. Henüz iklim değişikliği ile mücadele haberleri yok.

Zübeyde Hanım Doğumevi ve Ulucanlar Göz Hastanesi'nin vatandaşların kolay ulaşabildiği nitelikli hastaneler olduğunu, bunların faaliyetlerine son verilmesinin büyük mağduriyetlere yol açacağını ifade etti.

Kentlerde sağlık hizmetlerinin sunulmasında, bir iktidar politikası olarak, çok karşı çıkılan uygulamalar Ankara'da sürüyor ve Keçiören Şehir Hastanesi'nin açılmasıyla, toplumunun yakınında ve çevresiyle tanışıklık/ ilişki geliştirmiş hastanelerin kapatılması ve herkesin devleşmiş hastaneler gitmek zorunda bırakılması, sözcüğün tam anlamıyla "totaliteryanizmin" bir örneği olarak, dayatılıyor.

GÜNCEL

Bisikletçi Umut Gündüz'e çarpıp ölümüne yol açan alkollü sürücü cezaevine girmede – Gündüz ailesi istinaf mahkemesine başvurdu

Okan Yücel 28/01/2022 Medyascope

Ankara'nın Eryaman ilçesinde bisiklet sürerken kendisine arkadan bir araç çarpması sonucu hayatını kaybeden Umut Gündüz'ün ölümüne neden olan Çağdaş Şenyüz'ün yargılandığı dava 27 Aralık'ta sona erdi. Şenyüz'e, Ankara 57. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından "bilinçli taksirle öldürme" suçundan dört yıl beş ay 10 gün hapis cezası verildi. Şenyüz, daha önce dört ay tutuklu kaldığı süre göz önünde bulundurularak cezaevine girmede.

Gündüz ailesinin avukatları son duruşmada, savcının esas hakkındaki mütalaasına karşı çıkararak sanığın en kötü ihtimalle "olası kast ile öldürme" suçundan yargılanmasını ve mahkemenin görevsizlik kararı vererek dosyayı mevcut haliyle ağır ceza mahkemesine göndermesini talep etti. Ancak mahkeme bu talepleri reddetti.

Aynı kötülük belki ama bu defa saklanarak ve korkakça bir ihanet

olduğunu bilerek yapmaktan biraz farklı. Yine de sonuçları bakımından, katliama dönüşebilecek bir birikimin kapısını aralayan "adalet/ adaletsizlik". Bisiklet gibi bir özgürlük ruhunu/ gerecini, bisikleti kentte yaygınlaştırma cesaretini eziyor.

Otomobil sürücüsü bir anlamda, Ankara'nın önünde açılacak bir yaşam/ ulaşım/ spor isteğini öğütüp geçiyor ve gidiyor...

Küçük Prens'in 78 yıllık yayın serüveni Ankara'da

03/01/2022 Anadolu Ajansı

Fransız yazar Antoine de Saint-Exupery'nin kaleme aldığı, 488 farklı dil ve lehçeyle dünyada en çok dile çevrilen hikaye kitabı Küçük Prens'in çeşitli baskılarından oluşan "Dünyanın Küçük Prens Kitapları Sergisi", Çankaya Belediyesi Zülfü Livaneli Kültür Merkezi'nde kitapseverleri bekliyor.

Kitaplar arasında, nadir diller, yok olmuş diller, yapay diller, "Star Wars" ve "Star Trek" evrenlerinden farklı dillerde, Mors alfabesinde, görme engelliler için Braille alfabesinde, akıllı cep telefonlarındaki T9 numara sistemiyle yazılmış kitaplar, sadece aynadan okunan, 3 boyutlu ve yapboz gibi çeşitli özelliklere sahip nadir bulunan kitaplar bulunuyor.

Kültür ve sanat başlığının bu kadar cılız kalmış olması utanç verici. Ama biliyoruz ki, Ankara, bundan ibaret değil. Zaten, güçlkle de olsa, yaşamını sürdüren sinemalar, tiyatrolar, müzik yapılan yerler ve resim galeri vb.nin yanı sıra, birçok derneğin ve vakfın,

meslek odalarının sürekli olarak etkinlikleri olduğunu, elçiliklerin kültür merkezlerinin, kütüphanelerin çalışmalarına devam ettiğini biliyoruz ama onları haberleştiremedik. Bir özeleştirici olarak, bu konuda çok daha titiz olmalı ve gereğini yerine getirebilmeliyiz.

Ocak ayı kuşbakışı...

Bu haberler, her şeye rağmen Ocak ayında Ankara'da kıpırtılı ve bazen gerilimi ve direnişin insanlara sağladığı hararetli titreşimleri duyumsatıyor. Ankara, Ocak ayında hem bekleyiş halinde, hem giderek bir çığ gibi yuvarlanıverecek gelişmelere gebe, hem de dingin duruyor gibi... Yukarıdaki haberlerin toplamı bunu ne kadar yansıtıyor/ ne kadar doğrulukla ve tarafsızlıkla yansıtıyor, bilebilmek güç ama en azından, Ankara'ya dair devingenliğin, en azından bazılarının ipuçlarına dokunuyor gibi oluyoruz.

KA Atölye Etkinlikleri

Görsel kültür ve sanatsal düşünce için mekan olarak tanımladığımız Ka'da sergiler, sanatçı okumaları, sanatçı konuşmaları gibi pek çok farklı etkinliğe ev sahipliği yapmaktayız. Düzenli olarak gerçekleştirdiğimiz etkinliklerimizi bazıları:

Cinnah Caddesi No:1/B Çankaya Ankara

0 (312) 465 01 25

www.kaatolye.com

Tahterevalli
Cumartesi
19:30-20:30

Tahterevallinin bir ucunda konuğu, diğer ucunda da konuğunun seçtiği bir isim. Bir konu etrafında bir saatlik bir konuşma. Etkinlik 2020 Ocak ayından bu yana devam ediyor.

Sanatçı Okumaları
Her ay Cuma
19:30-21:30

Sanatçı Okumaları etkinliği sanatçıların ürettiklerine daha bütünlüklü bakabilmeyi hedefliyor. Sanatçılar, yalnızca eserleriyle değil; okudukları, yazdıkları, çizdikleri ve başka detaylarla birlikte "okunuyor".

Bak Sana Ne Getirdim
Her ay

Bak Sana Ne Getirdim, her ay başka bir fotoğrafçı, yayıncı ya da eleştirmenin Ka kitaplığı için derlediği fotoğraf kitaplarını izleyicilere sunmasından oluşuyor. Etkinlik 2013 yılından bu yana devam ediyor.

Babasız Kızlar Balosu*

Sinem K. Baş

“Giresun'da 16 yaşındaki Sıla Şentürk 21 yaşındaki Hüseyin Can Gökçek tarafından boğazı kesilerek öldürüldü. Gökçek, Sıla Şentürk'ün nişanlısıydı. Ailesi tarafından zorla nişanlandırıldığı söyleniyor.”

“Biz altı kardeşтик” dedi Hamiyet abla. Torunu olacak cuma günü. Güzel bir battaniye işleniyor, teyzemlerin evindeyiz. Sohbet ediyoruz. Hamiyet abla devam ediyor: “Ben üç yaşındaymışım, bir yaşındaki kardeşimi kucağıma almışım, at arabalarının, insanların arasında bağrıış çağrıış, karşıdan karşıya geçirirmişim.”

Çocukluğumuza dair hatırlayabildiğimiz her şey güzeldir. Bazen olduğu gibi hatırlarız, bazen de hatırlamak istediğimiz gibi. Bizim peri masallarımızdır onlar. Annem alıyor sözü: “Şıpka, vardı. Boşnaklar şıpka der. İncecik bir dal. Bizler çok haşarıydık. Ama o şıpkayı gördük mü sıraya dizilir, başlardık ‘tövbe annecim, tövbe!’ demeye” O zamanlar anneler çelik gibiymiş. Nasıl olmasın ki, babalar eve ekmek getirmek için hayat kavgasında her şey annelere bakıyor. Tabi bu arada uyuşturan TV dizileri yok, ellerindeki lokmaları kemirerek varlıklı insanların hayatlarıyla gözlerinin boyandığı magazin haberleri yok; para, pul zaten yok. GDO yok, HIV yok, MET,

LSD yok... Üç harfliiler hepten yok yani. Ve genellikle, çocuklar ağladığında çelik annelerin çocuklarına söylediği laf şu olurmuş: “Sakin ha duymayayım sesini! Sakin ha ağlama, yut!” Ağlamayı yutmak... Sonra paparazzi icat olmuş, mertlik bozulmuş. Yut, ağlama yut! Kalmış akıllarda. Her şey o olmuş.

Çocukken kardeşin oyuncağını elinden alınca “O küçük” derler. Sonra anlayışla karşılamanı beklerler, oysa sen de çocuksundur yahu! “Yut, sakın ağlama, yut!”

İlkokul biter, seni evine kapatırlar. En güzel zamanlarında, ülkene hayırlı bir evlat, belki bir bilim insanı, politikacı veya tarihçi olacakken; baban başına bir bez parçası bağlar “Artık senin yerin ev” der, kimse sana sormaz “İstiyor musun” diye. “Yut, sakın ağlama yut!”

On beş yaşına gelmeden komşunun yetmiş yaşındaki amcası sana göz koyar. Gerdek gecesi taptaze nefesinin üzerine gidip gidip gelirken “Yut, sakın ağlama yut!”

On altı yaşında doğurursun ilk bebene. Günün birinde onca iş arasında televizyonu açar bakarsın, yaşıtların kim bilir neler yapıyorlar “Yut, sakın ağlama yut!”

Daha sen hayatı anlamamışken ölür kocan. Başka birisi göz diker sana, mesela amcanın oğlu. Tecavüz eder. Gebe kalırsın. Kimseye diyemezsin, doğurursun bir gece vakti kendi kendine. Yuta yuta büyütmüşsündür her şeyi. “Kimden bu çocuk?” diye sorulmaz. Namus senindir, erkeğin elinin kiridir. “Kim yaptı bunu sana?” kimse sormaz. Sorun, biriniz sorun yahu! “Yut, sakın ağlama yut!”

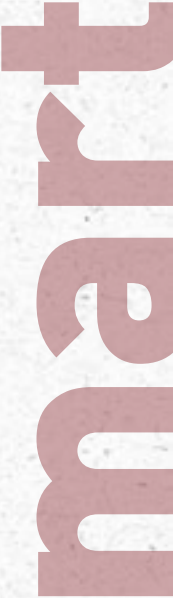
Alırlar getirirler seni meydanın ortasına. Çevreni dıştan insan görünen bir hayvan sürüsü kaplar. Çocukların, eteğinden tutmuş anneanneye el sallamaktadır. Yeni doğan cuk cuk meme emmektedir gözünün içine baka baka. Çocuğu koparırlar memeden, çocuklarının gözü önünde iki kurşun ile canın hayatın gider. Artık yuttuklarını da kusamazsın, cenazende seni “İyi bilirlir”...

* Perihan Mağden'in şiiri, Baba Zula'nın şarkısı.

7 MART 20.00	AŞK GREVİ	13 MART 15.00	İBİ ve TOSİ “KAYBOLAN DÖRT” çocuk oyunu	26 MART 15.00	MAVİ OLMAK İSTEYEN SİPA çocuk oyunu
8 MART 20.00	HÜZZAM RENGİ	14 MART 20.00	BİR YAZ DÖNÜMÜ GECESİ RÜYASI	26 MART 20.00	DİKTAT
9 MART 20.00	DİKTAT	16 MART 20.00	OYUNA GELDİM	27 MART 20.00	BEYAZ GECELER
10 MART 20.00	TED BUNDY	18 MART 20.00	BEYAZ GECELER	28 MART 20.00	BİR YAZ DÖNÜMÜ GECESİ RÜYASI
11 MART 20.00	TROYALI KADINLAR	24 MART 20.00	AŞK GREVİ	29 MART 20.00	OYUNA GELDİM
12 MART 15.00	MAVİ OLMAK İSTEYEN SİPA çocuk oyunu	25 MART 20.00	SOKRATES'İN SON GECESİ	30 MART 20.00	TED BUNDY
12 MART 20.00	BEYAZ GECELER			31 MART 20.00	TROYALI KADINLAR

REMZİ OĞUZ ARIK MAH. PARİS CAD. 49B/A (ŞİLİ MEYDANI) ÇANKAYA/ANKARA
biletler cankayasahne.com ve kulissanat.com'da

Takvime git

Güdül Geleneksel Evleri ve Kentsel Doku

Faruk Soydemir

Güdül ilçesi, Ankara kent merkezine yaklaşık 90 kilometre uzaklıkta. Önemli beldeleri Çığa, Sorgun ve Yeşilöz'dür. Bu beldelerdeki doğal güzellikler ve köylerdeki yeşil doku yörenin gezilebilir olmasını sağlamıştır.

İlçe yakınından geçen, Sakarya ırmağının bir kolu olan Kirmir Çayı çevresindeki yeşil ve doğal doku gerçekten görülmeye değer. Özellikle bahar aylarında rengarenk çiçekler açan ağaçlar ve büyüleyici bitki dokusu insanı adeta mest ediyor.

Kirmir çayı boyunca kayalara oyulmuş İnönü mağaraları, yörenin güzellikleri arasında yer alır. Kayalıkların M.Ö. 2000 yılı civarında tarihlendiği ve Hititlere ait olduğu belgelenmektedir.

Bugünkü yerleşim ise Anadolu Selçuklu hükümdarlarından Ankara valisi olan Güdül Bey tarafından kurulmuştur.

Güdül çevresinde çıkan belgelerden bu bölgede Hititler, Frigler; sonrasındaysa Romalılar ve Bizanslıların yaşadığı anlaşılmaktadır. Bugünkü yerleşim ise Anadolu Selçuklu hükümdarlarından Ankara valisi olan Güdül Bey tarafından kurulmuştur. Şimdiki yerleşimin yaklaşık 850 yıllık bir tarihi olduğu bilinmektedir. Cumhuriyet döneminde Ayaş ilçesine bağlı bir nahiyeyken 1 Eylül 1957 yılında 7030 sayılı Kanun ile ilçe olmuştur.

İlçenin ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. Başlıca ürünleri arasında, buğday, arpa, kiraz, dut, sebze ve üzüm gelmektedir. Az miktarda da olsa elma, armut ve nohut yetiştirilmektedir. Kiraz üretimi yörenin önemli bir geçim kaynağıdır.

Güdül Çarşısı'nda kentsel sit alanı içinde yer alan Leblebiciler Sokağı'nda leblebi imalatı da yapılmaktadır.

Son yıllarda Güdül'de ve köylerinde önemli derecede ekolojik tarım yapılmaktadır. 2000'li yılların başında başlayan ekolojik tarım günümüzde oldukça gelişmiş ve büyümüş durumda. Özellikle Tahtacıörencik Köyü ve diğer köylerdeki örgütlenmeler göze çarpmaktadır.

Tahtacıörencik Köyünde doğal çevreyi, doğal yaşamı ve doğa dostu üretim pratiklerini koruyup geliştirmeyi ve sürdürülebilir bir kırsal gelişimi amaçlayan bir oluşum mevcuttur. Üreticiler tarafından üretilen doğal besinler doğrudan halka ulaştırılmaktadır.

Sebze ve meyvelerin yanı sıra hayvansal gıda olarak süt, yoğurt, peynir, et ve yumurta üretimi mevcut. Salça, reçel gibi geleneksel ürünler de tüketicilere doğrudan sunuluyor. Kısacası doğaya ve insan sağlığına saygılı bir üretim modeli geliştirilmiştir.

Güdül geleneksel evlerinin büyük çoğunluğu iki katlıdır. Tek katlı ve üç katlı örneklerle de rastlanılmaktadır.

Eski dokunun yoğunlukla yer aldığı kent merkezinde ve Arasta çevresindeki 50 civarı geleneksel ev, 2 adet cami, 4 çeşme ve 15 civarı dükkan tescillidir.

Ankara Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından tescil edilmiş olan yapılarla birlikte bu bölge kentsel sit alanı da ilan edilmiştir. Ayrıca, Leblebiciler Sokağı'ndaki dükkanlar da tescillidir.

2005 yılında bu yapıların bir bölümü için restorasyon çalışmalarına başlanılmıştır ve tek yapı ölçeğinde de olsa çalışmalar gerek belediye gerekse vatandaşlar tarafından devam etmektedir. Merkezdeki birkaç konak restore edilmiş ve toplum hizmetine sunulmuştur.

Kentin en önemli geleneksel evlerinden biri Kent Müzesidir. İki katlı taş temeliyle ve bodrum kat üzerinde yükselen ahşap saçakları, ahşap alınlığı, kat silmeleri ve ön cephedeki çıkmasıyla oldukça nitelikli bir konak.

İç mekandaki ahşap tavanlar ve ahşap dolaplar oldukça güzel ve nitelikli.

Güdül'ün yaşamını ve kültürel değerlerini yansıtan eserlerin yer aldığı ve Güdül'e ait hediyelik eşyaların, el sanatlarının ve yöresel ürünlerin satıldığı Kent Müzesi görülmeye değer.

Kentin bir diğer önemli yapısı da merkezde yer alan ve şu anda Belediye Misafirhanesi olarak kullanılan Konak. Üç katlı konak, taş temel üzerine kuruludur. Zemin katın duvarları taş; üst katlar ise ahşap çatıklı kerpiç dolgudur. Çatı, saçaklar, kat silmeleri, iç mekandaki döşemeler, tavanlar ahşap malzeme kullanılarak yapılmıştır. Ayrıca her odada nitelikli ahşap dolaplar düzenlenmiştir. Dolapların bir gözü gusülhane olarak kullanılmıştır; diğer bölümleri ise yüklük, lambalık gibi kullanımlara yöneliktir.

ANKARA

Güdül evlerinde Geleneksel Türk evlerinde olduğu gibi konutların büyük çoğunluğunda en az bir odada yüklük, ocak ve gusülhaneden oluşan bir düzenleme mutlaka bulunur.

“Hımış” yapı tekniği, Anadolu’dan Balkanlar’a kadar uzanan coğrafya içerisinde sıklıkla kullanılmıştır. Bu tekniğe göre ahşap çatki arası kerpiç ile doldurulmakta; temeller ve bodrum kat çoğunlukla taştan örülmektedir.

Güdül ve çevresindeki Ayaş, Beypazarı yörelerindeki geleneksel mimaride taşıyıcı sistem kurgusu ahşap karkastır. Bu sistemin ana malzemeleri ahşap, taş ve kerpiçtir. Ahşap karkas olan evler geleneksel Türk evlerinin ana karakteristik özelliklerini taşır.

Duvarlar genellikle ahşap çatki arası dolgudur. Dolgu malzemesi ise kerpiçtir. Kerpiç dolgulu ahşap taşıyıcının iç ve dış yüzeyleri genellikle saman karışımı çamurla veya kırıklı harçla sıvalıdır. Bazı yapılarda üst kat ahşaptır. Üst kat ahşap kütük ve ahşap dikmelerle düzenlenmiştir.

Güdül ve köylerinde, örneğin Tahtacıörencik köyünde olduğu gibi bazı geleneksel evlerde ahşap bağdadi tekniği ile yapılmıştır.

Bağdadi tekniği; taşıyıcı ahşap kolon ve kirişlerin oluşturduğu sistem arasına kırık tuğla, kiremit veya çamur harç doldurulup içten ve dıştan ahşap çitayla kaplanarak inşa edilen duvarların yapım tekniğidir. Bu duvarlar genellikle kerpiç harcı ile doldurulmuş.

Geleneksel Güdül evlerinin bazılarının tepesinde Cihannümalı yer almaktadır. Bu yörede kuşkana veya kuşluk da denilmektedir. Zemin katta ahır, samanlık, kiler, depo ve tuvalet gibi mekanlar bulunmaktadır. Bazı evlerde ara kat bulunmaktadır. Ara katta mutfak, kış odası gibi mekanlar düzenlenmiştir.

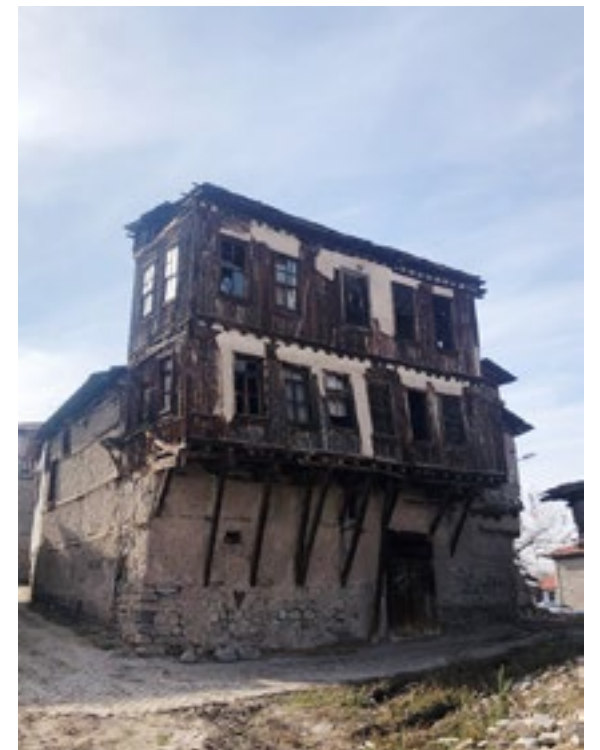
Esas yaşam alanı üst kattır. Üst katta bir adet sofa ve odalar yer almaktadır. İç sofanın etrafına odalar dizilmiştir.

Anadolu’nun çeşitli yörelerindeki evlerde uygulanan sofalı plan tiplerinden “İç Sofalı Plan Tipi” Güdül geleneksel evlerinde çokça uygulanmıştır. İç sofanın bir ucu sokağa bakarken diğer ucu avluya bakar. Yapının kat döşemeleri, döşeme kaplamaları, kapıları, pencereleri, tavan kaplamaları, duvar çatkıları, çatıları, kat silmeleri ve dolapları gibi birçok ögesi ahşaptır. Bazı evlerde ise gösterişli ve ahşap işlemeli tavan kaplamaları görülmüştür. Sofanın ortasında çok özellikli tavan göbeklerinin bulunduğu evler de vardır. Güdül evlerinde Geleneksel Türk evlerinde olduğu gibi konutların büyük çoğunluğunda en az bir odada yüklük, ocak ve gusülhaneden oluşan bir düzenleme mutlaka bulunur. Pencerelerde biçim olarak genellikle tek kanatlı giyotin pencere örnekleri kullanılmıştır. Giyotin tipi pencere çok sayıda evde bulunmaktadır.

Sokak kapıları genellikle çift kanatlıdır ve evlerin büyük bölümündeki ana giriş kapılarının üstünde aydınlatma pencereleri bulunmaktadır. Bazı avlu ve sokak giriş kapılarının ahşap işçilikleri oldukça güzeldir. Oda kapıları da genellikle tek kanatlı ve sade görünümlüdürler.

Çatıların büyük kısmı ahşap çatıdır ve alaturka kiremitle kaplanmıştır. Bazı evlerin saçakları oldukça geniş olmakla beraber büyük çoğunluğu 60cm - 80cm genişliğindedir ve oldukça sade görünümlüdür. Saçaklar ahşaptır.

Ankara’ya oldukça yakın olan İpek Yolu üzerindeki Güdül geleneksel evlerini, konakları, Güdül Kent Müzesini, Kırmit Çayı’ını, İnönü Mağaraları’ını, köylerde yapılan ekolojik tarımı ve doğal güzellikleri gezmek ve görmek gerektiği düşüncesindeyim...

Mekânlar ve Gününü Kızılca Gün Yapanlar 27 Aralık 1919'da Mustafa Kemal Paşa Ankara

Necati Yalçın

Ankara...

Yazı da kışı da yaşarsınız burada!

Yazın hakkını verir, aralık dedin mi

soğumaya başlar, kışın da hatırı kalmaz!

Konumuz 1919 yılının 27 Aralık günü.

Mustafa Kemal Paşa'nın reisi olduğu Temsil Heyeti'yle birlikte Ankara'ya geldiği gün...

Mazhar Müfit gelmeden, "Ankaralıların tamamen Kuvayı Milliye taraftarı olduklarını biliyorduk" demiştir.

Ahi ve Kuvvacı Ankara

"Seni de padişahını da tanımıyoruz"

diyerek telgraf başında sadrazama

kafa tutan, geri adım da atmayan

ve kendi valisini atayan Ankara!

İşgallere karşı ilk mitingi düzenledi,

adresi Vali Konağının önü!

Osmanlı'dan çok öncelere giden

bir kültür yapısı içinde, köklü...

Ahilik teşkilatı örneğinin, temelinde

Hacı Bektaş'ın olduğu ve Ahi Evran'ın

kurduğu ciddi bir sivil örgütlenme.

Durun!

Çırağtan ustalığa, zanaatın

icrasından müşteriyle ilişkilere kurallar

koyan, uygulayan bir sistem.

Öyle böyle değil, Anadolu coğrafyasında

ilk cumhuriyeti kurmuşlukları bile var.

Kimler?

Seğmenler ve bacı erenler,

Oğuz'dan gelen yiğitler...

Bitmedi!

Asker, din adamı, tüccar ve esnaf uyum

içinde, *Erzurum-Sivas Kongrelerinin*

Paşası (Ankaralı dilinde *Konguru*

Paşası) ile iletişim halindedeler...

Ankara, yangınlar yıpratmış,

keçisini kaçırmışmış, ne gam!

Sözün özü Ankara, önemli ve dikkat çekiciydi.

Mazhar Müfit gelmeden,

"Ankaralıların tamamen Kuvayı Milliye

taraftarı olduklarını biliyorduk" demiştir.

Kontrol için hem İngiliz hem de

Fransız kuvvetleri gelmiş, kentin

kritik noktalarını tutmuşlardı.

Her şeye rağmen Ankara, meclis

basılmışsa yenisini açacak, 600 yüzyıllık

başkent işgal altındaysa, olmazı

olduracaktı ve daha neler yapacaktı!

Atatürk Parkı 27 Aralık Anıtı – Ragıp Çiçen

Her Adımda Atatürk'ü Bağrına Basan Ankara

Adım adım ilerleyelim!

Gölbaşı

Günlerdir dört gözle beklenen

Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları

artık Ankara'daydılar.

Karşılama Gölbaşı'nda başladı.

Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarını, 20.

Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa ve Vali Vekili

Yahya Galip (Hakan) burada karşıladılar.

Dikmen

Kızılca Yokuş'a döndünüz mü Dikmen başlar.

Burada 27 Aralık Anıtı var.

Heykeltraş Metin Yurdanur imzalı...

Kızılca Yokuş, yamandır, bitmek bilmez!

Eskişehir Mebusu Emin Sazak,

Ankara eşrafından Naşid efendi

ve birkaç kişi daha küçük bir

çeşme başında karşıladılar.

Bugün Atatürk Parkı var, içinde

44 figürlü 27 Aralık Anıtı.

Heykeltıraş Ragıp Çiçen imzalı.

Kızılca Yokuş Etekleri

Kızılca Yokuş'un etekleri,

küçük bir kulübe önü.

Durmak gerek!

Yine bekleyenler var grup, grup ama bu kez bir ordu gibi.

Bugün Meclis ve Genelkurmay binalarının

olduğu yere gelmişlerdi.

Haymana seğmenleri vardı.

Biraz ileride karşılama heyeti, devlet memurları.

Az daha ileride 700 delikanlı seğmen, teke

palalı, dimdik duruyorlar.

Eşi görülmemiş, müthiş bir manzaraydı,

Ankaralı günü tarihe yazıyor, gün Kızılca Gün

oluyordu.

Mustafa Kemal Paşa ile seğmenler arasındaki ünlü konuşma burada oldu:

"Merhaba efeler!"

"Sağ ol, Paşa Hazretleri."

"Arkadaşlar buraya niçin geldiniz?"

"Millet yolunda kanımızı akıtmaya geldik!"

"Fikrinizde sabit misiniz?"

"And olsun!"

"Var olun yiğitler!"

Bugün Kızılca Gün Anıtı var.

Heykeltraş Aslan Başpınar imzalı.

Namazgâh Tepe Etekleri

Ciddi bir organizasyon söz konusu, davullar,

zurnalar çalıyor, her yerde bayraklar...

Kentin içinde ilerledikçe yol

gözleyenler, bekleyenler artıyor.

Namazgâh Tepe etekleri...

Sonraları memleketin diline, tarihine

ve coğrafyasına sahip çıkacak bireyler

yetiştirmek için ünlü bir mimara (Bruno

Taut) kendi taşından (Ankara taşından)

görmekli bir fakülte binası (Ankara

Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi)

yapılacak alanda, ulemalar beklemekte.

Yine durmak, konuşmak gerek elbette.

Başlarında Müftü Hoca Rifat Efendi.

Börekçi. Vefatına kadar Diyanet İşleri

Başkanlığı yapan, aydın din adamı...

Konvoy doğrudan Hacı Bayram'a

çıkma yerine, yolu iki katına

çıkarmak istasyon yolu tercih etti.

Yoksa kenti işgal eden iki birlikten

birinin kumandanı atlanmış, gelen "ev

sahibi" tanıştırlmamış olacaktı!

Bugün Namazgâh Tepe eteklerinde Dil ve

Tarih-Coğrafya Fakültesi, Radyo Evi ve Türk

Hava Kurumu, karşıda Opera Binası var.

Namazgâh Tepe'deyse iki müze;

Resim Heykel ve Etnografya

Müzeleri bulunuyor. İkisi de Mimar

Arif Hikmet Koyunoğlu imzalı.

ANKARA

İstasyon

Ankaralıların geleni görsün istedikleri İngilizlerin komutanı at üstünde, ajan olması kuvvetle muhtemel bir İngiliz daha var, fotoğraf makinesi elinde. Kim bilir çektiği fotoğraflar şimdi nerde? İstasyon önünde polis, jandarma az ilerleyince yine seçmenler, ordu gibi. Mustafa Kemal Paşa istasyondaki polisleri ve jandarmayı selamladı. İstasyon meydanını geçtiler. O günden Direksiyon Binası var. İstanbullu Vitollardan İngiliz yüzbaşının, sonra Mustafa Kemal Paşa'nın karargâhı. Bugün Milli Mücadelede Atatürk Konutu Müzesi...

Kiremitleri Eksik İttihat Terakki Binası

Çatısı tamamlanacak, Meclis olacak yapı. Diğer işgal birliğinin kumandanının karargâhı – şimdilik! Yapı o zamanlar bitmemiş İttihat ve Terakki binası, içinde Fransız askerler. Önünde kızlı-erkekli öğrenciler... Bir de seçmen alayı... Güveçli İbrahim, bir elinde bayrak, sol elinde altın işlemeli iri bir pala ve göğsünde Kur'anı Kerim, tunçtan bir heykel gibi... Sağında Seçmen başı Kasap Yaşar Efe, büyük bir teke palayla. Solunda köfteci Kırış'ın Bekir Efe. Yağcıoğlu Fehmi Efe ile küçük seçmenler Yağcıoğlu Cemal, Rahmi, Yağcıoğlu Ahmet. Ve sırayla diğer seçmenler. Mustafa Kemal Paşa yaklaştı, Kur'anı Kerim ile bayrağın ucunu öptü ve sordu: "Nasılsın ağa?" "Duacıyım, sağ ol Paşam!" Paşa önde, davul-zurnalı büyük kalabalık arkasında yürümeye devam edildi. İttihat ve Terakki binasına gelirken bir grup kız ve erkek öğrencilerin 'yaşa' sesleri yankılanıyordu. Paşa'yı karşılayan öğrenciler içinde daha sonra önünde beklediği yapıda çıkarılacak kanunla verilen bursla yurt dışına gönderilecek ve ordinaryüs profesörlüğe kadar yükselecek Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da vardı. O gün bitmemiş İttihat ve Terakki binası, birkaç ay sonra 23 Nisan ve 29 Ekim gibi bayramların mekânı olacak. Bugün Kurtuluş Savaşı Müzesi.

Kızılca Gün Anıtı – Aslan Başpınar

Taşhan, Julien Sütunu ve Darülmualimin Binası

O gün... İlerde Taşhan (hem otel hem de sonraki günlerde efsane lokanta Karpiç'e de ev sahipliği yapan mekân), yanında Julien Sütunu (tepesi bir zamanlar leylek yuvasıydı), karşında Darülmualimin (Öğretmen Okulu) binası, önü viranelik. Taşhan ve Darülmualimin... İki yapı da Milli Mücadele döneminde ve hemen sonrasında önemli rol üstlendiler. Ne yazık ki ilki yıkılarak, diğeri yanarak siyah beyaz fotoğraflarda kaldı. Bugün, Julien Sütunu 100 metre kadar ileriye taşınmış durumda, viranelik alansa Heykeltraş Heinrich Krippel'in Zafer Anıtı'yla şahlandı.

Hacı Bayram Camisi ve Valilik

Mustafa Kemal Paşa gelmeden önce... Ulucanlar'dan kalkan Seymen Alayı Hacıbayram önünde toplanmıştı. Seymen duası okundu. Dua, Hacıbayram Şeyhi veya İmamı okumaz, kayyum dedeler tarafından okunurdu, öyle yapıldı. Bir de türbe önünde kurban kesilmişti. Mustafa Kemal Paşa gelince... Hacı Bayram Camii ve Türbesi ziyaret edildi, ardından arabalara binilip Vali Konağına geçildi. Valilik önü yine kalabalık.

Mustafa Kemal Paşa, minnettarlığını ilettili, bir kez daha teşekkür etti. Artık evlerine gitmelerini, daha fazla yorulup üşümelerini istemediğini söyledi.

Bugün Hacı Bayram Camii o günkü özgün ve mütevazı halini kaybetmiş olsa da Ankara'nın en önemli dini yapılarından biri. Bitişinde Augustus Tapınağı... Havuz ve fiskiyelerinin kaldırılmasıyla biraz olsun soluklanan ve ömrü uzayan Ankara Anıtı yazıtıyla öneminin kavranmasını ve yok olup gitmemek için üzerinin kapatılmasını bekliyor. Valilik... Birkaç yıl önce bir üniversiteye devredildi. Müze olması söz konusuymuş, pek yakışır aslında...

Günü, Kızılca Yapanlar

Yazıda andıklarımın yanında aşağıdaki kaynaklardan bulabildiğim diğer isimleri de anmadan olmaz! Ahras İbrahim (hem çalıp hem oynuyor). Zurnacı Kiş, Abdal Hasan, Abdal Haydar, Abdal Mahmut (30 zurnacı ve 50 davulcudan ismini bulabildiklerim). Hüsnüoğlu Bahri Efe, Genç Osman (Gençtürk) Efe, Kavaf Hakkı, Çelik İbrahim (seymenlerden) Şişli Ahmet, Bekçi Hasan, Karabiberin Rifat (baltacılar). Binbaşı Fuat, Kınacızade Şakir, Attarbaşı Rasim, Toygarzade Ahmet, Ademzade Ahmet, Hatip Ahmet, Kütükçüzade Ali, Hanifzade Mehmet, Bulgurzade Tevfik Bey (karşılama heyeti Müftü Rifat Efendi ile). Türkmen Hacı Hüseyin ve Kayserili Hacı (bayrak taşıyan diğer 2 seymen). Kalecik seymenlerinin başında Sülük, Zirlilerin başında Saraylı Ahmet, Yozgatlıların başında Yeni Şeyhli Rıza. Hoca Hasan Efendi (Medreseler Müdürü). Hoca Atif, Çayırılıoğlu Hilmi, Ömer Mümtaz, Kütükçüoğlu Ali ve Ekrem Bey (Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Riyaset Divanı, Müftü Rifat Efendi ile). Erkânı Harbiye Reisi Muavini Halis Bey ve 36. Fırka Komutanı Kaymakam Mahmut Bey. Mektupçu Halet, Umuru Hukukiye Müdürü Süreyya, Polis Müdürü Mitat (sonra Cemal Bey), Jandarma Komutanı Rasim Canbulat (sonra Refet), Belediye Reisi Hacı Ziya Bey (Ciheti Mülkiye, Yahya Galip ile) Topçu Şeyhi Efendi, Şali Efendi (şeyhler). Rufai Derviş Muharrem, Derviş Çilingir İbrahim, Kalaycı İbrahim, Derviş Necati, Köprülü Faik, Ali, Osman Ağa (dervişler). Naşit Hakkı Uluğ, Hıfzı Oğuz Bekata (o sıralarda ilkokula yeni başlamış), Hıfzı Veldet Velidedeoğlu (o sıralarda lise öğrencisi). Yazıda anamadıklarım benim eksikliğimdir, affola. Hepsini minnetle ve rahmetle anıyorum.

27 Aralık Anıtı – Metin Yurdanur

KAYNAKLAR

- Bayram Sakallı, *Ankara ve Çevresinde Milli Faaliyetler*.
 Enver Behnan Şapolyo, *Atatürk ve Seymen Alayı*.
 Mazhar Müfit Kansu, *Erzurum'dan Ölümüne Kadar Atatürk'le Beraber*, II. Cilt.
 Nejat Akgün, *Burası Ankara*.
 Naşit Hakkı Uluğ, *Hemşehrimiz Atatürk*.
 Necati Yalçın, *Milli Mücadele ve Cumhuriyet'in Açık hava Müzesi Ankara*.

Eski Prag'da Yaya Ulaşımı ve Ankara için Yaklaşımlar (EKOMIA) 2

Mehmet Tunçer*

Bu yazıda Solfasol Kasım 2021 Sayısında Ankara için önerdiğim Ekolojik Kent Merkezi yaklaşımının ikincisi olarak, yaya bölgeleri, yayalaştırma ve meydanlar bağlamında "UNESCO Dünya Mirası Prag Kenti" kısaca incelenecek ve sonuçlar çıkarılacaktır.

Prag tarihi şehri, öncelikle insan için tasarlanmış ve insan ölçeğindedir. Yeterli ve nitelikli yaya yolları, kaldırım, meydan, yeşil alan gibi şehrsel açık alanların bulunduğu bir eski şehirdir. Erişilebilirlik standartlarına uygun, yürüme mesafelerinin gözetildiği, güvenli ve kolay yaya ulaşımının sağlandığı, otomobil yerine bisiklet, tramvay ve metronun tercih edildiği, yapıların insanlar için kullanışlı, estetik ve konforlu olduğu bir şehirdir.

Yaya ulaşımı ve yürünebilirlik

Ankara EKOMIA'sı, motorlu taşıt öncelikli değil, yaya öncelikli olarak yeniden planlanmalı ve tasarlanmalıdır. Yaya ulaşımı, farklı ana işlevlerin birbirine uzaklığı yürüme mesafeleri gözetilerek ayarlanmalıdır. EKOMIA'da odak noktalarına bağlı olarak su ve yeşil içeren promenatlar (ana yaya aksı) ve yaya bölgeleri bulunmalıdır. Taşıt trafiği servis ağırlıklı olmalı, metro ve tramvay sistemlerine ağırlık verilmelidir. Parklar, meydanlar ve rekreasyon faaliyetleriyle hareketlilik sağlanmalı ve yerleşim yaya ağırlıklı güzergâhlara sahip olmalıdır. Kamusal, kurumsal ve ticari aktivite odakları merkezi ve kolay ulaşılabilir bir konumda yer almalıdır.

St. Nicholas Kilisesi'ne doğru eski şehir meydanı

EKOMIA içinde yürüme mesafesi 400 m. – 750 m. kabul edilerek, toplu taşıma durakları ve yürüyerek ulaşılabilirliği istenen donatılar bu mesafe içinde konumlandırılmalıdır.

Yürünebilirliğin artırılması için, farklı işlevlerin uygun yürüme mesafelerinde bulunması, yaya yolları ve kaldırımların yeterli genişlikte, uygun eğimde, güvenli ve engelsiz olması, yürüyüş güzergâhının ilgi çekici olması ve güzergâh üzerinde farklı işlevlerin olması gereklidir. Yaya güzergâhları yeşil bir dokuyla desteklenmeli ve açık yeşil alanlarla bağlantısı sağlanmalıdır. Ağaçlar bu düzenlemeler yapılırken kesinlikle koruma altına alınmalı ve yukarıdakine benzer hava ve toprakla ilişkili düzenlemeler yapılmalıdır.

Kaldırımlar ve yaya yolları araç yolları ve otoparklardan uygun biçimde ayrılmalı, araçların hiçbir şekilde yaya yollarını ve kaldırımları işgal etmemesi sağlanmalıdır. Yaya geçitleri, yayaların geçiş önceliğini vurgulayacak ve kolaylaştıracak biçimde tasarlanmalıdır. Yaya güzergâhlarında yeterli yönlendirme ve bilgilendirme bulunmalıdır. Güzergâhlar üzerinde belli aralıklarla (en fazla 30 metrede bir) dinlenmeyi sağlayacak oturma birimleri bulunmalıdır. EKOMIA'da yaya bölgeleri, taşıt trafiğinden arındırılmış, yalnızca yayaların kullanımına açık olan

açık alanlardır.

Bu bölgeler, insanların şehirde keyifli vakit geçirmesini, sosyalleşmesini ve aidiyet hislerinin artmasını sağlar. Yaya bölgelerinde ilgi çekici ve çeşitli işlevlere yer verilmelidir.

Fotoğraflar: M. Tunçer

Prag'da Cadde ve Sokak Kaplamaları

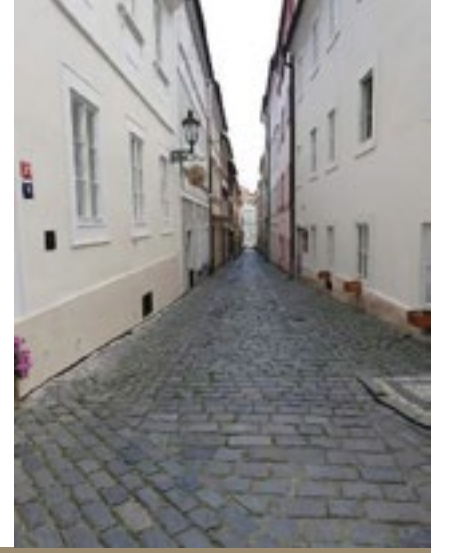
Prag'da yer döşemeleri, düzgün kesilmiş bazalt parke taşları soğuk asfalttan çok daha iyi görünüyor. Bizim yer yer söküp attığımız ya da üstünü asfaltla kapladığımız "Arnavut Kaldırımları" titizlikle korunmuş Prag'da ve Avrupa'da bir çok tarihi şehirde. Parke taşları gayet güzel işçilikle döşenmiş ve önemlisi, gerçekte olduklarından daha temiz görünüyorlar. Pürüzlü yüzey, insanların bırakabileceği her sigara izmariti ve diğer ufak tefek atığı gösteriyor ve anında temizleniyor.

Şirketler, ofislerinin önünde farklı renkli taşlardan logolar sipariş etmelerini istediklerinde de yapılıyor. Son olarak, taşlar geri dönüştürülebilir - altından bir boru patladığında, bunları kolayca çıkarabilir ve sonra tekrar geri koyabilirsiniz. Bu nedenle sokakları parke taşlarıyla döşemek popüler bir seçim öncesi hilesi (!) haline geldi: birçok yerel politikacı, seçimden hemen önce bölgelerindeki ana caddeleri gerçekten önemsediklerini göstermek için yeniden yola koyuldu. ¹

* Prof. Dr. Mehmet Tunçer, Çankaya Üniversitesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü.

¹ Tunçer, M., Haziran 2021, "Güzel Şehir İlkeleri: Eski Prag-Eski Ankara", Gazi Kitabevi Yay., Ank. ISBN 9786257588744, S.26-31.

ANKARA

Prag sokak kaplamaları ile zevkli ve kolay yürünebilir

Fotoğraflar: M. Tunçer, 2018-2019

“.....Prag'daki parke taşları. Gerçekten karışık bir nimet. Yabancı bir ziyaretçi için, konfor söz konusu olduğunda puan kaybetmelerine rağmen güzel ve romantikler. Bu yüksek topukluları evde bırakabilirsiniz çünkü Prag'da neredeyse hiç kullanmazsınız. Yerel kadınlar bir istisnadır - sadece onlar için kullanılırlar ve en yüksek topuklarda bile taşların üzerinde havaya kaldırma yeteneğine sahip gibi görünüyorlar. Çekler, aynı zamanda, açık faydaları ve avantajları nedeniyle genellikle onları severler.”

www.tasteofprague.com

Ekolojik kent merkezi yaklaşımında yeşil-su ögesinin, yaya mekânlarda etkin kullanımı, geniş yaya bölgelerinin oluşturulması, bu bölgelerin ve meydanların birbirine bağlanması ve yeşil, heykel, havuz vd. öğelerle estetik hale getirilmesi ile Ankara merkezi iş alanları geleceğin sürdürülebilir, çevre duyarlı yaşam ortamları haline gelecektir.

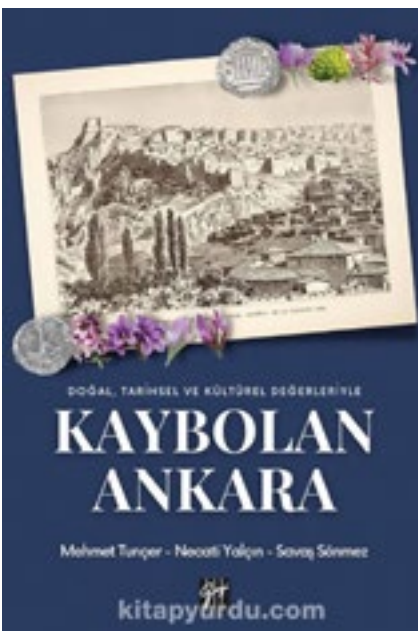
Tarihi şehir merkezinde altyapı ve yol çalışmaları
Fotoğraflar: M. Tunçer, Haziran 2018

KİTAP TANITIMI

Doğal, Tarihsel ve Kültürel Değerleriyle
Kaybolan Ankara

Mehmet Tunçer, Necati Yalçın, Savaş Sönmez

Ankara'nın yitirilen değerlerini anlatan, Mehmet Tunçer - Necati Yalçın - Savaş Sönmez'in ortaklaşa oluşturdukları "Doğal, Tarihsel ve Kültürel Değerleriyle KAYBOLAN ANKARA" adlı kitap, Gazi Kitabevi'nce yayımlandı.

kitapyurdu.com

KİTAP İNCELEMESİ

Turuncunuz Bol Olsun!*

Funda Mengilli

Keyfiniz kaçtığında onu geri getirmek için Povilas gibi kayıp ilanı asmak iyi bir fikir olabilir mi? “Bir adet keyif. Bulanların...” Ya da internette aramak? Peki hiçbiri sonuç vermezse? Bu durumda bir salıncak bulup sallanmaya kadar canınız sıkın kalabilir. Sorun değil, o zamana kadar nasılsa karşınıza sizi neşelendirebilecek turuncu bir şey çıkar. Ne de olsa neşeli şeyler çoğu zaman turuncu rengidir. Ve beklemediğimiz anda ortaya çıkmalarıyla ünlüdürler.

Mutluluk Bir Tilkidir, böylesine turuncu bir kitap. Bizi, *normal* bir şehirden alıp, *daha normal* bir şehre götürürken bile turuncu. Yollarını atlı şövalye taşıyan kamyonetlerin, anneler ve fillere özel taksilerin doldurduğu *sıradan* bir şehirden, evden *daha iyi* bir işe giden, telefonlarıyla meşgul takım elbiseli insanlarla dolu, *daha büyük* bir şehre taşırken bile. Gece mavisi gökyüzünde ayaklarımızı yerden kesen takımyıldızlarını bize gösterirken bile turuncu.

Hayvanat bahçesinin tutsaklığından kaçmış, protestocu kuşlarla dolu bir parkta, yaşlı bir ağacı ailesiyle ev edinmiş Povilas'ın yolculuğunu izliyoruz kitapta. Yolculuk sırasında zihnimiz soru yağmuruna tutuluyor, keyifleniyor. Amaç cevap bulmak değil, o şölende bulunmak. Sormak, aramak, düşünmek, ironiyi keşfetmek. Gündelik yaşam üzerinden ördüğü eleştirileriyle, rastlantısal olmayan, özenle serpiştirilmiş ayrıntılarıyla *normal*, *iyi* ve *daha iyi* algımıza meydan okuyor kitap. Yetişkinlerin içinden çıkamadığı felsefi tartışmaları ve yüzyılların bitmeyen arayışı ‘mutluluk’ kavramını, altında

birçok hikâyecik barındıran derince bir öyküyle sunuyor. Üstelik yalın olmayı bir an bırakmadan. Üstelik meşakkatli yoldan, kolaya kaçmadan. Demem o ki, bir parmak dahi sallamadan.

Kitabın çocuk karakteri Povilas'ın günlük rutini, arada bir parktaki salıncakta gördüğü, uzaktan izlediği tilkinin kendisiyle iletişime geçmesiyle değişiyor. Bilge, bazen aksi ve oldukça muzip tilkiyle inişli çıkışlı arkadaşlığı ister hayali, ister gerçek olsun, özünde Povilas'ın mutluluğa atfettiği bir sembol. Sürekliliği kuşkusuz ki mümkün değil ama insan bu duyguyu mekân ve zamana çok da bağımlı kalmadan yanında taşıyabilir mi, içinde? Düşünelim istiyor kitap. Daha birçok fikirle birlikte düşünelim.

Mutluluk Bir Tilkidir, iç ısıtan, çokça gülümseten bir kitap.

Alışageldiğimiz resimli kitap biçiminden daha yoğun bir kitap karşımızdaki. Gene de öyküsünün gerektirdiği derinlikten fazlasını barındırmıyor, sündürmüyor. Özgün adı Litvanca *Laimė Yra Lapė* (2016), birebir karşılığında *Mutluluk Bir Tilkidir*'e denk geliyor. Türkiye'de yayımlanan baskısı, İngilizcesinden çeviri. İngilizce ismi *The Fox on The Swing* olmasına rağmen, Türkçe isminde şanslıyız ki Litvanca aslına sadık kalınmış. İngilizce baskısında çocuk karakterin ismi ‘Paul’ olarak kullanılmış. İngilizce alternatifi Paul olan ismin, Türkçe karşılığı olmaması sebeplerden biri olsa gerek, Türkiye'deki yayınevi neyse ki bu tutumdan kaçınmış, Povilas ismini özgünlüğüyle okura ulaştırmış. Amerika'da, başka dillerden İngilizceye çevrilen kitaplara verilen Mildred L. Batchelder Ödülünü 2019 yılında alan kitabın yorumlarına bakılacak olursa, oradaki okurlar tarafından uzun, fazlaca derin ve bir miktar da didaktik bulunmuş. Özellikle Tilki'nin konuşmalarını parmak sallama olarak yorumlayan okurlar, bunun çeviriden kaynaklanıp kaynaklanmadığını, Litvanca aslının nasıl olduğunu merak etmişler. Metnin doğu kültürüne aidiyetinin hissedilir olduğundan bahsetmişler. Okurluk da içerisinde

Mutluluk Bir Tilkidir (Laimė Yra Lapė / The Fox on the Swing)

Yazan Evelina Daciūtė

Resimleyen Aušra Kiudulaite

Türkçeleştiren Lora Sarı

Tikra Kynga, 2016. Hippo Yayınları, 2019.

bulduğu kültürden bağımsız olmadığına göre, bu yorumların incelenmesi gereken birçok yönü olabilir. Yine de, her iki dildeki basımlar okunduğunda, çevirinin kitabı nasıl yeniden yazdığı, duygusunu okura geçirebilme başarısının dille nasıl üretildiği açıkça görülüyor. Kitabı Türkçeleştiren Lora Sarı, İngilizce çevirisine yapılan yorumlara Türkçesi için yer bırakmayacak, keyifli bir metin ortaya çıkarmış.

Bütünsel tasarımın kaçınılmazlığı, üstelik bunun için bin bir çeşit yolun keşfine olanak sağlaması, resimli kitapların üretim sürecinin beni en çok büyüleyen yönü. *Mutluluk Bir Tilkidir*'de metin yerleşimi, vurguları, resimlerle ilişkisi ve dengesi tam bir ekip uyumu, birlikte yaratım örneği. Perspektif aratmayan, ideal form kaygısından uzak çizimlerin, renk kullanımı ve karşıtlığının tasarımın gücüne güç katmasını izlemek keyif verici bir deneyim. Turuncunun mutlulukla ilişkili nesnelere ve olaylardaki baskınlığı, hüznün, ayrılık, kaygı gibi yüreği ağırlaştırıcı hislerde mavinin yoğunluğu, sahnelerin sunumunda olmazsa olmaz bir rol oynuyor. Alt metinlerde özgürlük ve çevrecilik yeşilin, bilinmezlik ve mutsuzluk sarının baskınlığıyla aktarılıyor. Her duygunun farklı bir renkle okuyucuya hissettirilmesi, kitabın rengârenk ritmini görünür kılıyor.

Bugünlerde belki de en çok hasret kaldığımız duyguyu simgelemesi nedeniyle tüm tonlarıyla turuncu rengi, kitabın anadilini oluşturuyor. Ne de olsa, Turuncu, Tilki'nin ve Povilas'ın sevdiği diğer her şeyin, mutluluğun rengi. Bizi karşısına alıp, “Turuncunuz bol olsun!” diyen bir dost.

* Bu yazı ilk haliyle Nisan 2021'de www.bibliyomag.com'da yayımlanmıştır.

Bir Türkü Bulup En Ağrılı Yerine Koyan Şair Hasan Hüseyin ve Ankara

Sencer Başat

Ankara Edebiyatçıları yazı dizisine devam ediyoruz. Ankara edebiyatçıları derken, Ankaralı edebiyatçıların yanı sıra, okumak veya çalışmak gibi amaçlarla, “yolu Ankara’dan geçenlere” de bu yazı dizisinde yer ayırıyoruz. Şubat ayında ölüm yıldönümünde andığımız Hasan Hüseyin Korkmazgil de, şiirlerindeki yoğun Ankara söylemiyle, Ankara’nın sesinde ve nefesinde yerini alıyor...

Sorgusuz Bir Aşkı Yaratan Yaşamından Kesitler

Şair, öykücü, gazeteci ve derleme yazarı Hasan Hüseyin Korkmazgil, 1927’de Sivas’ın Gürün ilçesinde doğar. Sekiz kardeşin arasında tek okuyandır. İlkokulu İstiklal Madalyalı babasının hademelik yaptığı okulda okur. Ortaokul sınavına girebilmek için, komşularından ödünç alınan ayakkabıyla 60 km yolu yürür. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsünden mezun olur.

Kahramanmaraş’ta Türkçe ve müzik öğretmenliği yapar. Nâzım Hikmet’in şiirlerini okuduğu için ihbar edilir ve 1951 TKP davasına eklenir. Sürgün olarak gönderildiği okulda 6 ay çalıştıktan sonra tutuklanır. Kamu haklarından men cezasına çarptırılır. Elbistan ve Nevşehir cezaevlerinde yatar.

1960’a kadar yaklaşık 10 yıl yaşadığı Sivas ve Gürün’de trenlerde, kahvelerde, otellerde karakalem portreler çizer. Ayrıca, tabelacılık, arzuhalcilik, hayvan bakıcılığı ve inşaat/toprak işçiliği yapar. Şiirler, gülmece öyküleri/yazıları ve radyo oyunları yazar, folklorla uğraşır.

1960’da Ankara’ya gelir ve gazetecilik yapar. 1965 ve 1973 seçimlerinde Türkiye İşçi Partisi’nden milletvekili adayı olur. 1983’te beyin kanaması geçirir, bir yıl kadar bitkisel hayatta yaşar ve 26 Şubat 1984’te yaşama veda eder.

Uşak Lisesi’nde edebiyat öğretmeni olan Azime Karabulut evlidir ve iki çocuğu ile birlikte Ankara’ya şairi görmeye gelir ama şair Ankara dışındadır. Mektuplaşırlar ve kısa bir süre sonra şair, “Geç mi kaldık? Yoo... Bu da bizim gerçeğimiz” der. Bir solcu şaire âşik olması nedeniyle çevresinden tepki alan Azime eşinden boşanır. Bir yıl sonra, daha doğmadan adına şiirler yazılan Temmuz dünyaya gelir. Şairin ölümü sonrasında Azime Korkmazgil onun iki şiir kitabını yayıma hazırlar. Kitaplardan birinin önsözünde Hasan Hüseyin için, “Sen ki bu dünyayı şiir gibi yaşardın!” der.

Anadolu Folkloru Onun Dizelerinde Şiire Dönüşür

Şiir, öykü, seyahat kitabı, çocuk romanı ve derleme kitapları yazan Hasan Hüseyin’in 15 şiir, 5 çocuk romanı, 3 siyasi mizah öyküsü ve 1 gezi notları kitabı vardır.

İlk şiiri 1959’da *Dost* dergisinde çıkar. İlk şiirlerinde “Serhan”, diğer şiirlerinde “Hasan Hüseyin”, öykü ve yazılarında “Korkmazgil” adını kullanır. Şiirleri *Dost*, *Yelken*, *Varlık*, *İmece*, *Ataç*, *Yön*, *Forum*, *Toplum* dergilerinde yayımlanır.

Kavel (1963) adlı kitabı ile 1964 Yeditepe Şiir Armağanını, *Kızılkıuşu* (1971) ile TRT 1970 Sanat Başarı Ödülünü, *Filizkırın Fırtınası* (1981) ile 1981 Ömer Faruk Toprak Şiir Ödülü’nü ve Nevzat Üstün Şiir Ödülü’nü alır.

Yaşamını toplumcu gerçekçi bir bakışla folklor ve halka adar. Yokluklar içinde geçen yaşamını dizelerine doğrudan yansır. Her sınıftan ve gruptan halkın yaşayış tarzını, yöresel dilini, ezgisini ve geleneğini; insanların derdini dile getirebileceği ortamlar yaratarak ve herkesin anlayabileceği ölçüde yazar. Anadolu halkının zengin kültürel ve tarihi öğeleri, dram kıvamındaki destansı ve nehir şiirlerle dizelerine yansır. Kara mizah ve ironik hikâyeleri, halkın günlük sorunlarını somutlaştırır.

Dar Açı şiirinde “anlatmak istedikçe her şeyi birden yitiriyorum” diye yazar. Kelimelerin bazen anlamına ulaşamadığını dile getirirken somut şiirde ısrarlıdır: “Yıllardır yazar, çizer, söylerim: Bilineni bilinmeze, görüneni görünmeze, duyulanı duyulmaza, kısacası, somutu soyuta itme değildir şiir’in işi. Tam tersi: Bilinmezi bilinir, görünmezi görünür, duyulmazı duyulur, duyumsanmazı duyumsanır, algılanmazı algılanabilir yapmaktadır.”

Şiirleri bestelenir. *Amenna*/Öyle Bir Yerdeyim ki, *Acılara Tutunmak*, *Güzel Günler*, *Halay Havası*, *Haramiler*, *Kadınlar*, *Şiddet* ve *Ortadoğu*, Ahmet Kaya; *Kerbelâ*, *Uzak Değil*, *Haziranda Ölmek Zor* ve *Berivan*

şiirleri; Hüsnü Arkan, Grup Yorum, *Temmuz* şiiri ise Grup Baran tarafından bestelenir.

Sivas’ın Gürün ilçesinde doğup büyüdüğü ev, yapılan yenileme çalışmaları sonrasında, ‘Şairler Evi’ olarak hizmet verir.

Hasan Hüseyin’de Ankara Özlemi...

27 Mayıs 1960 sonrasında Ankara’ya geldiğinde, *Akis* Dergisi’nde düzeltmen olarak çalışır. Basın-İş Sendikası’nın genel sekreterliğini yapar. Doğan Avcıoğlu’nun çıkardığı *YÖN* ve *TİP*’in yayın organı *Sosyal Adalet* dergisinde makaleler yazar. Ankara’da *Yenigün* gazetesinde hem idare müdürü hem de yazardır. *Yeni Toplum* dergisinde ve *Yeni Halkçı* gazetesinde çalışır. *Forum* dergisini satın alır ve sanat sayfalarını yönetir, ancak dergi uzun ömürlü olmaz.

Neredeyse her kitabında Ankara’dan bahseder. Ankara’da okur, tutuklanır, sevdalanır ve hapis yatar. Ankara’ya ilk olarak *Temmuz Bildirisi* isimli ikinci şiir kitabında değinir. *Üçüncü Cemre* şiirinde Ankara’daki yoksulluğunu ve yalnızlığını dile getirir. *Güzelleme* şiirinde, yaşadığı yeri ve yetenekli çocuklarını överken, Ankara’yı bir radyo imgesinde dizesine taşır ve kandırılan halkından dert yanar.

Ağlasun Aysafağı şiirinde Anadolu’ya “küçükasya” adını verir ve güzelliklerini örneklerken Ankara’yı unutmaz. Ankara’nın oğul balının tadını getirir dizelerine. Diğer bir bölümünde şiirin, Ankara ve Kurtuluş Savaşı’ndan bir sahneyi aktarır.

Ankara, şiirindeki örneklemelerde, güzellemelerde, beklenmedik dizeler halinde ve özlemle dolu imgelerde ortaya çıkar. *Birdenbire Özlemek* şiirinde bir sabah gökdeleni ve gecekonduyu karşılarında yatan başkentin uyanışından, *Oğlak* şiirinde Ankara’daki bir içki sofrasından, *Lâleler* şiirinde Ankara’nın selvilerinden, *Suçlu* şiirinde Ankara Merkez Cezaevi’nden, *Ben Güzel’i Zeynep’ledim* şiirinde Ankara’da baharın güzelliğinden bahseder.

KÜLTÜR SANAT

Açılır Dükkânımız şiirinde, 1970 yılının baharındaki bir dondurucu sabahta, çiçekli badem ağaçlarının dallarındaki karın eşliğinde başkentin uyanan işçisini, köşkerin ve konakların zenginliği yanında gecekonduların garibanlığını ve sokaktaki terörü anlatır. Ankara'nın betonlaşmasından ve konaklara karşı duran gecekondularından bahsettiği diğer bir şiiri de *Ben Şimdi Kaç Kişiyim?*'dir. Bir ağaçtan yola çıkar, gecekondu ile gökdelenleri karşılaştırır, emekçi ve zengin sınıf çelişmesine örnekler verir.

Ankara'yı en ayrıntılı işlediği şiirlerden biri, *Alâattin Ekşi Elma* ve *Kanyak*'tır.

Ankara'nın bir Eylül gününde, Hatay sokağını ve çocuklarını, bir nehir şiir söyleminde betimler. Sokaktaki bir apartmanın terasında, bir akşam serinliğinde, Alâattin adındaki Ankaralı bir arkadaşıyla sohbetini anlatır. Ankara'nın tarihinden geleneklerine, semtlerinden heykellerine kadar birçok özelliğinden bahseder. Almanya'da yazdığı ve Almanya'daki Türkleri de anlattığı *Oğlum Bana Kart Yollamış Ankara'lardan* şiirinde, hem çocuk hem de Ankara özlemi birleşir.

Karatavuk şiirinde, Ankara'daki evi ve çalışma odasına özlemini dile getirir. *İşbu Şiir Kafatasım Üstüne Söylenmiştir* şiirinde ise kendi kafatası röntgenini ironik bir

bakışla ele alan şair, Ankara'da bir Eylül günü sokağından gelen sesleri dinlerken aklından geçenleri sıralar. Ankara'ya ne kadar çok alıştığını belirttiği şiiri *Kök*'te, hem doğduğu ve büyüdüğü yerleri hatırlar hem de Ankara ile yarattığı bağı anlatır.

Edepsiz Bir Başağrısına Yergi şiirinde, başkentin bakımlı çiçeklerinin onu hüznün ötesinde üzdüğünü söyler. *'Fırtına Çocukları'*nda, hapishanedeki bir gecenin ortasında, başkentin sessizliğini betimler. *Öpem Seni Gardiyan* ve *Susuz Balıklar* şiirlerinde, hapishanedeki başkent özlemini dile getirir, bürokrasiyi eleştirir ve emekçinin garibanlığını örnekler. *Koçero Vatan Şiiri*'nde Ankara Çankaya'nın iri ve genç kavaklarının güzelliğini, yapraklarının ışıldamasıyla anlatır. *Traven'de Buluşmak*'da, Meksika'daki kızılderelemler ile kendisinin Ankara'da verdiği mücadelenin ortak noktalarını açıklar. *Remzi* ve *Sinirli Göstergeler* şiirlerinde, Ankara Çankaya'da bir yılbaşı gecesinden ve Çankaya'nın zenginliğinden bahseder.

Ankara'da yaşamak zorunda kalan emekçi ve köylü onun şiirindeki esas temalardan biridir. *Esintiler* başkentteki zengin ve gariban karşıtlığını, iç göç çerçevesinde anlatan uzun soluklu bir şiirdir. *İnsan Pazarı*, Kızılay Güvenpark'ta sabahın köründe gecekonduculardan gelen yevmiyeli kadın ve erkek emekçilerin iş bulma kaygısını onların ağzından aktarır. *Güney Koktu Burnuma* ise emekçinin haklarının Ankara'nın küçük otellerinde yapılan pazarlıklarla nasıl sömürüldüğünü anlatır. *Müzikli Düşünceler* şiirinde, Ankara'da bir gece Beethoven'ın Pastoral Senfonisi'ni dinlerken, Cumhuriyetin ulaşamadığı hedeflere örnekler verir ve yalnızlığını hatırlar.

Şairin bir süre kaldığı Bağdat'ta Ankara özlemi devam eder. *Bağdat Güzellemesi* şiirinde "ankaraca" diye bir kelimeyi dizesine taşır. Ankara'da ezanın Arapça okunmasını eleştirir. *Mezopotamya 74* de Ankara özlemi dolu bir Bağdat şiiridir.

Son yazdığı kitaplarda Ankara daha az yer alır. *Sonuçsuz Bir Telefon Konuşması* şiirinde, Ankara'dan bir ses bekler. *İşte Özum İşte Sözüm*'de Ankara'daki basın işçiliğini anlatır. *Santiago Treni*, Ankara'nın Temmuz sıcaklığında balkonunda raki içerken Şili'den gelen bir mektubu hayal ettiği şiiridir. Şili devrimini ve emperyalizmin evrensel kötülüklerini düşünür.

Sesine ve nefesine kulak vermek dileğiyle, emekçi ustamıza saygıyla...

KAYNAKLAR

<https://www.birgun.net/haber/sair-hasan-huseyin-korkmazgil-in-dogdugu-ev-sairler-evi-oldu-358980>

<https://www.gazeteduvar.com.tr/sair-hasan-huseyin-korkmazgil-in-dogdugu-ev-sairler-evi-oldu-haber-1534458>

<https://odatv4.com/siyaset/ask-budur-iste-0710071200-65>

<https://penceretv.com/yazarlar/bahaakiner/hasan-huseyin-korkmazgil-1193>

ŞÖYLEŞİ

Murat Cem Şerbetçi

Söyleşi: Filiz Köse

Murat Cem Şerbetçi... Ankaralıların yakından tanıdığı bir isim. Pandemiden hemen önce CerModern'de iki sıradışı çizer Jean Giraud (Moebius) ve Enki Bilal'in 150 parça litografi, serigrafisi, heykel, resim ve sanat tasarımlarından oluşan eserleri ile çarpıcı bir sergi açıldı. Üstelik sergi, koleksiyonun sahibi Şerbetçi'nin rehberliğinde gezilmişti. Ankaralı sanatseverler endüstri ürünleri tasarımcısı Şerbetçi ve koleksiyonu ile ilk aşamada böyle tanışmış oldu.

Şerbetçi ile koleksiyonlarını sergilediği Ankara'daki evinde koleksiyonculuk serüveni, her iki çizerin sanat yaşamlarına tanıklık etmesi ve onlarla olan arkadaşlıkları hakkında sohbet etme fırsatım olduğu için mutluyum.

Filiz Köse: Öncelikle evinizi ve koleksiyonlarınızı bana ve okurlarımıza açtığınız için çok teşekkür ederim. Bugün bir yandan muhteşem koleksiyonlarınızı rehberliğinizde inceleyeceğiz ve bir yandan da koleksiyonerlik geçmişiniz hakkında konuşacağız; fakat öncelikle sizi biraz tanıyabilir miyiz?

Hoş geldiniz. Ankara doğumluyum. TED Ankara Koleji'ni bitirdikten sonra 1975'te Endüstri Ürünleri Tasarımı eğitimi için Londra'ya gittim. 1980'lerin başında Türkiye'ye döndüm ve aile şirketimiz de olmak üzere çeşitli işlerde çalıştım. Sonrasında erkenden emekli olup hayatımı tutkularımın peşinden koşarak yaşamaya karar verdim. Çocukluğumdan beri iki büyük tutkum olmuştur: Koleksiyonculuk ve dünyanın çeşitli yerlerinde ilgi çekici kültürleri tanımak adına seyahat etmek.

1990 yılının sonunda başladığım koleksiyonlarımın başında hala devam etmekte olan Fransa-Belçika çizgi roman sanatının en iyi örneklerini icra eden Enki Bilal ve şu an aramızda olmayan Jean Giraud (Moebius) geliyor.

Başka sanatçıların eserlerini de topluyorum, ancak odaklandıklarım bunlar. Resim dışında eski plastik/bakalit koleksiyonum var. 2000'li yıllardan itibaren Braun ürünlerini toplamaya başladım. Son beş senedir de endüstriyel veya retro, vintage, space-age dediğimiz; birçoğumuzun hatırladığı hatta kullandığı eski radyoları, televizyonları, yaprak saatleri, vantilatörleri ve lambaları topluyorum.

Koleksiyonerliğin yaşam şekliniz olduğunu görüyorum. Sizi bu tutkuya yönelten nedir?

Tüm koleksiyoncular gibi toplamaktan, bir şeyleri bir araya getirmekten büyük zevk alıyorum. Benim için koleksiyonculuk bir yerde anı toplamak. Örneğin elimde tuttuğum cam obje 1950'lerden kalmış bir Amerikan posta kutusudur. Bunun bende birçok anısı var. İçinde kendisini New York Brooklyn'deki bit pazarından almam, Ankara'ya eve getirip sergilemem gibi birçok öyküyü barındırıyor. Gerek çizgi romanların gerekse objelerin Ankara'da olmasından kaynaklı bunları gelecek kuşaklara aktarma, müze gibi kurumsal bir ortamda sergileme gibi bir dileğim var. Hakikaten çok doyurucu bir duygu.

Enki Bilal Boşnak kökenli olup ailesi eşliğinde 9 yaşında Fransa'ya göç eden Fransız vatandaşı bir sanatçı. Dostluğumuz benim Fransa'ya gitmemle birlikte biraz geç başladı. Enki Bilal'le tanıştıktan sonra kafamda İstanbul'da sergisini yapma fikri oluştu. Şanslıyım; bu sergiyi 2009'da İstanbul'da Yapı Kredi'nin değerli katkılarıyla Enki Bilal ve eşinin katılımıyla gerçekleştirebildim. Enki ile hemen hemen her sene görüşmeye çalışıyorum. Pandemi öncesinde Fransa'da her sene düzenlenen Angulem Çizgi Roman Festivaline giderken tesadüfen yolda karşılaştık ve kendisiyle sohbet etme fırsatına eriştim. Bazen beni Paris'teki atölyesine çağırır, sohbet ederiz, kitaplarını imzalar. En güzel anımsa İstanbul'a geldiğinde yaptığımız keyifli boğaz turu ve ardından Balkan kökenli olduğu için tercih ettiği meşhur Sultan Ahmet Köfteçisinde karşılıklı sohbet ederek yediğimiz yemeğimizdir.

Benim topladıklarım Enki Bilal olsun Moebius olsun, çoğunlukla serigrafidir. Yani normalde insanların görece uygun fiyata alabileceği ürünlerdir. Ancak orijinallere gelince bunlar müzayede evlerinde çok büyük meblağlara satılıyor. Bunların başında da şu anda yaşayan çizgi roman kitapçıları arasında hem satış rekorunu elinde bulunduran hem de en çok kazanan Enki Bilal geliyor. Bundan 3-5 sene önce Hong Kong'da yapılan bir müzayede de A4 büyüklüğünde orijinal bir eseri 370.000 Euro'ya satılmıştır. Bende bir adet küçük ebatlı orijinal çizimi var. Ayrıca gördüğünüz vitrinlerde kitaplarını, dergilerini, saatlerini, ufak heykelciklerini, portfolyolarını; hatta şarap etiket tasarımlarını ve pullarını sergilemeye çalışıyorum.

Günün büyük kısmını geçirdiğim çalışma odamın duvarlarında ise Moebius'un serigrafilerini sergiliyorum. Moebius 1938 doğumlu bir Fransız tasarımcı, çizgi roman sanatçısı ve ne yazık ki 2012 senesinde genç sayılabilecek bir yaşta kanserden vefat etti.

Enki Bilal ve Moebius'la yakın arkadaşlık kurduğunuz ve bir dönem sanat hayatlarına tanıklık ettiğinizi biliyoruz. Bir sohbetinizde ilk olarak Heavy Metal dergisinde Enki Bilal'in çizgisiyle karşılaşmış ve çok sıkı bir takipçisi olduğunuzu; o yıllarda Fransızca bilmiyor olmanıza rağmen kitaplarını alıp portfolyolarını biriktirdiğinizi söylemişsiniz. İlk görüşte tutkuyla bağlandığınızı söylediğiniz bu iki sıra dışı çizerin hangi eserlerini topladınız ve her iki çizerle dostluğunuz nasıl gelişti?

KÜLTÜR SANAT

Sempatik, çok yönlü, üretken ve çalışkan bir sanatçıydı. Maalesef onunla tanışmam da geç oldu. Türkiye'ye gelmeyi çok istedi. Enki Bilal sergisini İstanbul'da gerçekleştirdikten sonra başka kuruluşlara başvurup Moebius'un sergisini de getirmek istedim. Teklifim kabul edildi. Ne yazık ki Moebius'un kanseri çok ilerlemişti, gelemedi. Vefatından sonra eşi sergiyi yapmaktan vazgeçti. Sonrasında bir daha orijinal eserlerini Türkiye'ye getirme fırsatım olmadı. Ancak pandeminin hemen öncesi CerModern'de yaptığımız sergide hem Enki Bilal hem de Moebius'un koleksiyonumdaki eserlerinin büyük kısmını sergileyebildim.

Vefatından sonra eserleri çok daha kıymetlendi. Serigrafilerinin yanı sıra gördüğünüz üzere taş baskıları, portfolyoları ve birçok farklı ürünü mevcut. Hem kurgu film hem de Western tarzı kovboy Blueberry serisi var. Bu vitrinde genellikle Moebius'un eserleri yer alıyor. Hala da eserlerini toplamaya çalışıyorum. Aramızda olmadığı için yeni eserleri çıkmıyor; fakat eski kitapları hemen hemen iki senede bir yeniden basılıyor. Sergileri oluyor. En son sergisi İtalya'da oldu. Paris'te Montparnasse bölgesinde ikinci eşi ve çocuklarının yönettiği küçük bir galerisi var. Her gidişimde ziyaret etmeye çalışırım.

Braun, bakalit ve space-age endüstriyel ürün koleksiyonlarınızdan da biraz bahseder misiniz?

Braun biliyorsunuz 1921'de kurulmuş; hala endüstriyel üretim yapan bir Alman firması. Özellikle 1940-1970'lerden kalan, "vintage" olarak tabir ettiğimiz, üretimi durdurulmuş objeleri topluyorum. Braun firmasını ülkemizde genellikle banyo ve mutfak aletleri ile tanıyoruz. Braun aslında kol saatleri, barometreler, vantilatörler, kahve makineleri, kahve öğütücüleri ve dia projektörleri de bünyesinde kapsayan; 1000 küsür ürün üreten bir firma. Toplamaya gayret ettiğim ürünler nadiren Türkiye'den çıkıyor; çoğunu Avrupa seyahatlerinde temin ettim. Bir de Braun ürünleri satışı yapan esnaf ve koleksiyonerler her sene Frankfurt'ta

Braun'un merkezi Kronenberg'de bir araya geliyor. Hem esnafla hem de diğer Braun koleksiyoncuları ile sohbet etme fırsatına erişebildiğiniz bu pazara ben de katılıyorum. Braun koleksiyonerleri ayrıca çakı, metre, telefon kartı gibi eşantıyon ürünler ve efemera topluyorlar. Ben kutusu henüz açılmamış ve hiç kullanılmamış olan ürünleri, eşantıyonları bulmaya çalışıyorum. Örneğin Brüksel'de bir dükkanda 1955 üretimi kullanılmamış bir Braun tost makinası bulduğumda çok sevinmişim.

Bakalit topladığımı da söylemişim. Bakalit için "modern plastiğin babası" diyebiliriz. 1930'larda Belçika asıllı bir Amerikalı, Leo Henrik Baekeland, tarafından formüle ediliyor. Koleksiyonumun en değerli iki parçası 1930-40'larda bir Fransız firma tarafından üretilmiş, hala çalışır durumda olan, iki adet katlanabilir masa lambasıdır. Bakalit formülleri geliştikçe burada gördüğünüz mektup zarfı tablası, İtalyan malı Dukati marka mikrofon, İngiliz yapımı hiç kullanılmamış kül tablası gibi renkli plastik ürünler üretilmeye başlanmıştır.

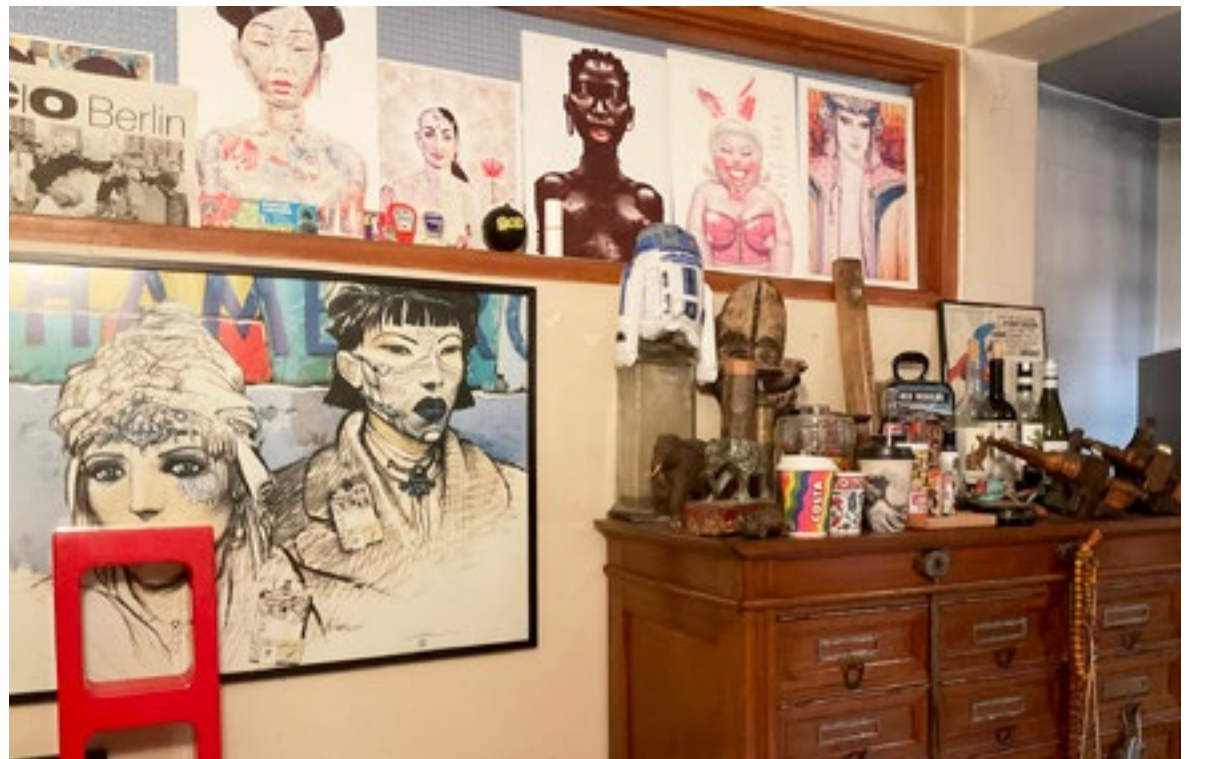
1960'ların sonunda özellikle "2001 Uzay Yolu" macerasının meşhur olmaya

başlaması ile birlikte İtalyan tartılar, vantilatörler, yaprak saatler önemli bir hal alıyor. Nadir de olsa bu objelerden Türkiye'de de çıkıyor. Bu art deko dolapta vantilatörlerimiz, ısıtıcılarımız, üzerinde üretici ismi bulunan kulak cihazları yer alıyor.

Koleksiyonerlik tutkunuz derinleştikçe değişen iç dekorasyon zevkinizden de biraz bahseder misiniz? Koleksiyonlarınız kadar art deko tarzı döşenmiş evinizi çok zevkli bulduğumu söylemeliyim.

İngiltere'de yaşarken eğitimim gereği o zamanki modern iç mekan ve dekorasyon tarzıyla yakından ilgileniyordum. Özellikle İtalyan tasarım firmalarından broşürler getiriyordum. Daha gencim; ünlü tasarımcıların modern renkli tasarımlarını imkanlarım elverdikçe alıp Türkiye'ye getirmiş, evimi öyle döşemiştim. Evimde koltuk, lamba gibi bu dönemden kalma birkaç mobilya bulunuyor. Türkiye'ye döndükten sonra zihnimde bir şeyler değişti. Eskicileri, antikacıları dolaşmaya başladım. Döşeme tarzım daha eklettik olmaya başladı. Birbiriyle uyumlu olmayan obje ve eşyaları bir araya getirmek hoşuma gidiyordu. Örneğin Braun ürünlerini çok eski bir art deko dolabın içinde sergilemeyi; yani bu tezatlığı seviyorum. Ahşabın, meşe ve ceviz kaplamanın verdiği sıcaklık hoşuma gidiyor. Modern tasarlanmış bir vitrin ya da bir koltuk almayı düşünmüyorum ve mevcut tarzımdan son derece memnunum. Bu arada çok sevdiğim bir esnaf arkadaşımın aldığı iki Psalty vitrini göstermek isterim. Restorasyonlarını Aleko Angilidis yaptı. Bu da Zeki Müren'in 1960'larda Samur halı markası için 4-5 adet tasarladığı "Mineli Köşk" isimli halısı.

Muhteşem koleksiyonlarınızı paylaşacağınız yeni sergileri ve dünya kültürlerine yönelik seyahat deneyimlerinizi konuşacağımız bir başka söyleşide tekrardan görüşmek üzere...

Songs of Gastarbeiter: Emeğin Müzikal Gücü

Çeviren ve Derleyen: Alisa Candan Karsu

“Almanya’ya Göç Eden İşçilerin Şarkıları (Songs of Gastarbeiter)” albümünün ikincisi 14 Ocak tarihinde Trikont Müzik Şirketi tarafından piyasaya sürüldü. Almanya’ya göç eden ilk kuşak Türkiyeli işçilerin şarkılarını içermekte olan ilk albümün ortaya çıkışı üzerinden 8 sene geçmiş durumda. İkinci albümde İspanyol, Yunan ve Türk işçilerin şarkıları yer alıyor. İspanyol müzisyenler Tony y Los Santos ve Los Binkis, Yunan müzisyen Minotauros ve Balkanların pop ikonu Shantel albümde karşımıza çıkan isimlerden yalnızca birkaçı.

Müzikal bağlamda işçi göçünün tarihi

Albümlerin ikisi de yazar İmran Ayata ve sanatçı Bülent Kullukçu tarafından derlendi. Bu derlemelerin amacı Almanya’ya göç eden ilk kuşak işçilerin göç sürecini farklı bir yolla ve farklı bakış açısı üzerinden; kısacası müzik üzerinden anlatmaktır. İlk albümleri çeşitli başarıları da beraberinde getirdi. Örneğin Ozan Ata Canani bu albüm sayesinde yaklaşık 40 senenin sonunda yeniden müzik yapmaya başladı; bunun sonucunda bir adet de solo albüm çıkardı. İkinci albümde de Canani’ye ait bir beste mevcut.

Bu derlemelerin amacı Almanya’ya göç eden ilk kuşak işçilerin göç sürecini farklı bir yolla ve farklı bakış açısı üzerinden; kısacası müzik üzerinden anlatmaktır.

Ayata söz konusu projede önemli bir noktanın daha altını çiziyor: “Bu projenin bir amacı da yeni nesillerde var olan önyargıyı kırmak. Gözlemediğim kadarıyla ikinci ve üçüncü kuşak birinci kuşaktan gitgide uzaklaşmakta. Birinci kuşak onların gözünde yeterince havalı değildi; Almanca konuşuyorlardı ve pek çok imkana sahip değillerdi. Bu proje eşliğinde onlara bu noktada yanılıyor olduklarını göstermek ve insanlara farklı bir bakış açısı kazandırmak istedik. Sonuç olarak yeri geldiğinde son derece zor şartlar altında bile müzik yapmaktan vazgeçmemiş, sesini her daim duyurmaya çabalamış bir nesilden bahsediyoruz.”

Albümün kitapçığında şarkı sözlerinin çevirisi mevcut değil – Önemli olan nokta müzik

Albüm aynı zaman kültürel bağları güçlendirici bir özellik taşımakta. İkinci albümde yer alan şarkılardan bir kısmı herhangi bir mevcut kayıt olmadığından ötürü albüm için özellikle kaydedildi. Bu şarkılardan bir tanesi 80’li yıllarda sendikalar tarafından sıklıkla seslendirilmekteydi. Klasik bir 1 Mayıs marşı: Zorlu koşullar, sömürü, takdir görememe... Şarkı Disko-Partizani şarkısıyla dünya çapında ünlenen Shantel tarafından kaydedildi.

Albümün kitapçığında müzik grupları hakkında pek çok bilgiye rastlamak mümkün – ne var ki kitapçıkta hiçbir şarkının çevirisi yer almıyor. İmran Ayata tarafından bilinçli alınmış olan bu kararın sebebiyse Ayata’nın gözünden şöyle: “Niyetimiz seminerler düzenlemek, çok kültürlülüğü anlaşılabilir bir seviyeye getirmek üzerine ticaret yürütmek değil; tek derdimiz müzik. Portekizce veya İngilizce bir şarkı dinlemem halinde aklıma gelen ilk soru “Acaba ne söylüyorlar?” da olmuyor üstelik. Günümüzde şarkı sözlerine erişebilmek adına teknik açıdan her tür olanak mevcut; örneğin Google’a Tony Y Los Santos Lyrics yazmamız halinde şarkı sözleri anında karşımıza çıkıyor, Google Translate sayesinde her tür şarkıyı çevirebiliyoruz.”

Üçüncü albüm yolda

İmran Ayata ve Bülent Kullukçu ilk albümlerinin insanlar üzerinde yarattığı etkiye çok şaşırılmıştı; hala da şaşkınlık içerisindedirler: “Amerika ve İngiltere tarafından çeşitli seminerlere ve

etkinliklere davet bile aldık. İnsanlar göç durumunun geçici olmadığı; aksine toplumumuzun temel yapı taşlarını oluşturan unsurlardan bir tanesi olduğu kanısına varmaya başladı.

Londra’da albümün sunumunu gerçekleştirdiğimizde insanların şarkı hikayelerini bilmeksizin müziği benimsediklerini gözlemlemek muhteşemdi. Ritmin ve melodinin ülke sınırlarını aşması ve bambaşka insanlar tarafından kabul görmesi çok güzel.”

İmran Ayata ve Bülent Kullukçu’nun işi henüz bitmiş değil. Üçüncü albümün çalışmalarına çoktan başlandı; çünkü listede henüz yayınlanmamış pek çok şarkı mevcut: Örneğin İtalya’dan Almanya’ya göç eden işçilerin şarkıları – bu şarkıların Alman müzik grupları tarafından seslendirilmesi de projeler arasında yer almakta.

İmran Ayata ve Bülent Kullukçu

Orijinal Metin: Imran Ayatas und Bülent Kullucus neuer Sampler glänzt mit Gastarbeiter-Songs aus Griechenland und Spanien.

Yazarlar: Tobias Ruhland ve Alba Wilczek

Kaynak: <https://www.br.de/radio/bayern2/sendungen/zuendfunk/songs-of-gastarbeiter-volume-zwei-imran-ayata100.html>

KÜLTÜR SANAT

Almanya'ya göç eden işçiler ve işçi çocuklarının arasından çıkan müzisyenlerden kimileri

Mustafa Kuş & İmece: Ironhand Records Türkiye'den Almanya'ya göçmüş olan işçilerin ve işçi çocuklarının seslerini duyurmayı; zamanında yapılmış olan şarkıları günyüzüne çıkarmayı kendine görev edinmiş bir müzik şirketi. Şirketin çıkardığı ilk tekli Mustafa Kuş & İmece tarafından bestelenmiş olan bir 45likti. Grup 1976 yılında Nürnberg'de kuruldu. Mustafa Kuş, grubun kurulma sürecini şöyle aktarıyor: "Almanya'ya göçmek durumunda kalmış olan Türk aileler kendileri gibi Türk müzisyenlere ihtiyaç duymaktaydı. O dönemler Türkiye'den göçmüş müzisyen sayısı oldukça azdı. Niyetimiz düğünlerde, nikahlarda, etkinliklerde sahne almaktı. Birlikte müzik icra ediyor olmamız birbirimizi daha iyi tanımamızın ve kendi tarzımızı belirlememizin önünü açtı. Ironhand Records bünyesinde albümleri çıkan müzisyenlerin bir kısmıysa şöyle: *Tünay Akdeniz, Elektro Hafız, Grup Doğuş, Rişar & Kupa 4, Orhan Özgür Turan.*

Ali Baran: Ali Baran 1973 senesinde Almanya'ya taşındı; fakat iki sene sonrasında Türkiye'ye geri döndü. Bir konserinde Kürtçe türkü seslendirdiği gerekçesiyle 1977 yılında tutuklandı. Serbest bırakıldıktan sonra tekrardan Almanya'ya taşındı ve Karlsruhe'da kimya bölümüne girdi. 80'li yılların başında ilk albümü piyasaya sürüldü.

Ozan Ata Canani: Türkiye'den Almanya'ya göçmüş bir işçinin çocuğu olan Ata Canani'nin en büyük hayali müzisyen olmaktı. Ne var ki Alman toplumu Anadolu ezgilerine; bu ezgilerin üzerine yazılmış Türkçe ve Almanca sözlere alışık değildi. Canani'nin albüm çıkarması yaklaşık 40 senesini aldı. Alman basınında isminin neredeyse geçmiyor olması ve babasının cesaretini sürekli kılması, aklında ve kalbindeki hedefe ulaşma sürecini oldukça yavaşlattı; oysa Canani gençlik yıllarında en sevdiği sanatçılarla – Ruhi Su ve Mahzuni Şerif – sahne bile almıştı.

Fresh Familee: Almanya'nın ilk hip-hop gruplarından bir tanesi olan Fresh Familee, 80'li yılların sonunda Ratingen-West'te Türk, Faslı, Makedonyalı ve Alman müzisyenler tarafından kuruldu. Kısa süre içerisinde ünlü oldular. Amerikan rapçi Ice-T'nin ön grubu olarak sahne almış olmanın yanı sıra 90'lı yıllarda "Düsseldorfer Nachwuchspreis" ödülünü almaya hak kazandılar.

Derya Yıldırım & Grup Şimşek: Grup 2014 yılında Alman-Türk asıllı bir müzisyen (Saz & Vokal) olan Derya Yıldırım, İngiliz perküsyonist Greta Eacott ve üç Fransız müzisyen (Orchestre du Montplaisant) tarafından kuruldu.

Kirli Labirentteki Cinayetler:
Acting ve Dansöz

Fatma Leyla Ak

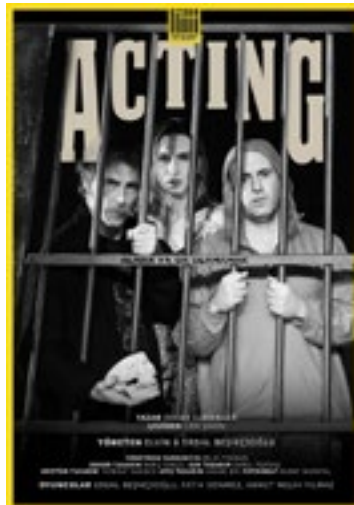
Biz bu dünyanın, bu sistemin kirli labirentinden çıkamayan insanlarıyız. O labirentteki kokuşmuş suların içinde o suları görmezden gelerek, hissetmeyerek yürüyüp, eve döndüğümüzde de paçalarımız evimizin zeminine değmesin de kirlenmesin evimiz diye kapıda soyunmaya başlayanlarıyız. Dost meclislerinde tertemiz olanlarıyız. Aslında biz Nietzsche'nin sözlerindeki gibi kendi kendimizi olumlayarak büyük kurban edışı yaratıyoruz. Her şeye rağmen yüce olduğumuzu söyleye söyleye cehaleti kuşanıp onu elbise sananlarıyız.

Bir özne olarak insan tarih boyunca sayısız vahşete hem yol açmış hem de maruz kalmış. İktidar, patron, üstte olmanın yarattığı vahşeti, yönetenler ve yönetilenler arasındaki çatışmayı; uzaktan bakınca bambaşka şeyler gibi görünen ve biraz yaklaşıncı iktidar olma bilincinin yarattığı vahşetlerde birbirine benzeyen, paçalarımıza değen suyun aynı labirentte akan kirli su olduğunu görebildiğim iki önemli tiyatro oyununun izleyeni oldum. Acting¹ ve Dansöz.²

İnsan yaşadığı dünyayı bilmiyormuş gibi o dünyaya birden ayna tutulunca hayrete düşüyor. Xavier Durringer'in yazdığı, Elvin ve Erdal Beşikçioğlu'nun yönettiği Acting'in karşısında olduğumda da içinde olduğum sisteme tutulan aynayla, bir hapishanede buldum kendimi. Fatih Sönmez'in canlandırdığı dolandırıcı Gepetto karakteri ve Melih Yılmaz'ın neden içerde olduğunu bilmediğimiz, Gepetto'nun korktuğunun aksine hassas dilsiz Horace ile karşı karşıyaydım.

Oynarken hiçbir şey söylemese de Melih Yılmaz, Horace ne hissediyorsa onu verdi. Korktuğunu, uygulandığını, mutlu olduğunu o tek kelime etmese de gördüm ve neden dış fırçasından silah yapmayı öğrendiğini sordurdu. Yalnızca hapishanede olduğu için ve yalnızca bunlardan para kazanmak için öğrendiğini sanmam. Bir süre sonra hapishanenin yeni üyesi Erdal Beşikçioğlu'nun oynadığı; oyuncu ve yönetmen Robert karakteri geldi içeriye. O, hayat hikâyesini elinden alıp, onu sömüren dahası içinde var olduğu dünyadan onu silmekle tehdit eden yapımcıyı –cahil ama iktidar olanı– öldürerek hapishaneye giriyor. Gepetto'nun onun oyuncu olduğunu öğrenmesi "oyunculuk" kavramına insanların nasıl bir gözle baktığını apaçık gösteriyor. Nasıl olsun da oyuncululuğu yalnızca şöhretle sınırlı olduğunu düşünebiliriz Gepetto ve Robert'in konuşmalarının bizi zihnimizin kuyularına indirdiği anlarda? Robert'in sözlerindeki gibi oyuncular çok şey biliyor ve biz onlardan çok şey öğreniyoruz. Fakat öğrenmekle pek ilgilenmeyip yalnızca kazanmak adına bir sistemin içinde sistemi besleyen yönetenlere karşı bir sanatçı hassasiyetiyle ruhunu korumaya çalışan ve var olma halinin elinden alınması tehdidiyle mücadele eden Robert; Shakespeare'dan, Stanislavski'den söz ettiğinde hiçbirinden haberi olmadığını anladığı yapımcıyı varlığına hakaret etmesiyle öldürür. Robert sistem ve toplum arasındaki çatışmada sanatçı olmasının verdiği hassasiyetle daha büyük bir tepki veriyor; cinayet işliyor. Siz olsanız ne yapardınız? Biz ne yapıyoruz? Varlığımız yönetenler tarafından tehdit altında değil mi? Hayatta hepimiz var olma amacımızın peşinden benliğimizi

oluşturanların peşinden gitmiyor muyuz? Elimizden alınmaya kalkışıldığında, elimizden alındığında ve milyonlarcasının hayatından söküldüklerinde biz ne yapacağız, ne yaptık? Koca bir çatışma bu ve Acting'de Fatih Sönmez, Melih Yılmaz ve Erdal Beşikçioğlu kusursuz oyunculuklarıyla bizi bunun içine hemen çekiyorlar.

¹ Tatbikat Sahnesi, Acting Oyunu.

² Mekan Sahne, Dansöz Oyunu.

KÜLTÜR SANAT

Bu çatışmanın tam karşısında da tıpkı Acting gibi Dansöz oyunu duruyor. Şamil Yılmaz'ın yazıp, yönettiği Dansöz oyununda Sezen Keser, Meryem karakterindeki güçlü performansı ile nefes alabilmeyi zorlaştırıyor. Sanki karanlık buz gibi bir ormanın içindesiniz ve çırıl çıplak savunmasız kalıyorsunuz. Bir kadın olarak da iyi biliriz biz bu duyguyu. Bildiğimizden değil mi onca kadın hareketlerinin yükselmesi? Bazen de en çok aynı duygu durumlarıyla mücadele ettiğimiz halde kadın bakışından yargılanmıyor muyuz biz? Çok üzgünüm ama Meryem'de müziği duyup varlığını dans ederek sürdürmeye karar verdiğinde önce mahallesindeki kadınlar tarafından yargılandı.

Bu yazıyı arka arkaya izlediğim *Acting* ve *Dansöz* oyunlarının yaşadığımız sisteme tuttuğu ayna ile boğazımda bıraktığı düğümleri biraz olsun hafifletmek adına, kendi adıma yazdım.

Erimtan Müzesi'nde Büyücü ve Bahçe sergisinde karşılaştığım Ahu Akgün'ün "Altta Kalan" resminde kadınlar bir ip üzerinde birbirinden destek alarak ayakta durmaya çalışıyor ve bir taraftan da meydan okuyarak gözlerimizin içine dikiyorlar gözlerini. Belki Meryem'in hayatında karşılaştığı kadınlar da ona durmaya çalıştığı o incecik ip üzerinde destek verseydi karşısındaki erkeklere rağmen daha güçlü olabilirdi. Meryem de Robert gibi hayatta ruhunu var eden bir amaç edinen ve dans ederken kimseyi görmeyen ama bir gün görüldüğünü fark etmiş bir insandı.

Gören gözün daha çok istediğini ve görülmenin mutlak ağırlığı altında savunmasız bırakılıyordu, en çok da tepesindeki yönetenler tarafından. İstedikleri gibi dans etmedi diye dansı yasaklayıp evet yasaklayıp onun ruhunun bedeninin içinde büzüşüp kalmasını, kıvrınmasını istiyorlar ki evet desin sancıdan. Ne yaptığınız? Tepesindeki iktidarı o da yok etti. Olmak istemediğini olmak yerine "olmak ya da olamamak" arasındaki mesele de kana bürüdü yasak diyenleri, cinayet işledi. Ve sonunda hepimizin boğazına dayadı bıçağını. Oyundan çıkınca o bıçağın ardından not almıştım şu sözleri:

Her kadın hikâyesinde kendimizi bulmamız aynı hikâyeyi yaşamamızdan değil.

Aynı hikâye mümkün değil ama aynı dünyadayız. Ben yutkunamadım... Keşke düğümlenmese boğazımız ya da o düğümleri beraber çözebilsek.

Bu yazıyı arka arkaya izlediğim *Acting* ve *Dansöz* oyunlarının yaşadığımız sisteme tuttuğu ayna ile boğazımda bıraktığı düğümleri biraz olsun hafifletmek adına, kendi adıma yazdım. Umarım hep beklediğimiz yalnızca beklediğimiz o değişim gelir de ruhumuzdaki düğümler de çözülür.

Demokratik Dolmuş

Ziya Erel

1970'li yılların Ankarası'nda Bahçelievler ve Emek Mahallesi'ne sefer yapan emektar steysin! dolmuşlardan birinde yaşandı bu anı...

Emek dolmuşlarında şöyle bir uygulama vardı. Şöför yolculara 4 mü? 8 mi? diye sorar, hangi caddede incek yolcu fazlaysa önce o caddeye girer dönüşü diğer caddeden yapardı. Yine böyle bir günde Beşevleri gectikten sonra, şöför bütün yolcuların duyacağı bir tondan: "Dört Sekiz?" deyince hemen yanında oturan adam "32!" cevabını yapıştırdı.

Ankara'nın yabancı olduğu belli olan adamcağızın verdiği cevap, şöför dahil dolmuştaki tüm yolcuları dakikalarca güldürmüştü.

Çocuk ve Müze-3

Çocuk ve müzenin son yazısında müzeden bakınca gördüklerimizi anlatmak istedik. Belki bugüne dek bir müzeden, karşıdan bakınca nasıl görüldüğünüzü duymamışsınızdır. Size bakıyor muyuz? Tabii ki, müze size kesinlikle bakıyor... (Belki de pek çoğu demeli.) Müzeler ziyaretçi davranışlarına odaklanırlar. Sizi gözlemliyor ve bu gözlemlere göre anlık davranışlarımızı değiştiriyor ya da size göre uygulamalar geliştiriyoruz. Ne de olsa müze insan içindir.

Çocuğunuzla müze gezmek...

Harika bir deneyimdir ve evet zor olabilir... Çocuklar için müzeleri tercih etmenizin birçok nedeni var. Onun için özel programlar var, bilgi var, güncelleniyorlar, konforlu yerler, sıcaklar, yeme-içme alanları var, hemen her müzenin artık bir kedisi var. 😊 Fakat onlarla müzeyi gezerken zorluklarımız da var. Koşuştururlar, dinlemeyebilirler, söz kesebilirler, sizin ilgilendiğiniz şeyle ilgilenemeyebilirler, biraz zarar verici olabilirler... Endişelenmeyin onlar sadece çocuk.

Çocuk Çocuktur.

Hepsi sadece çocuk... Oysa hepsinin ruh hali, ilgisi, kültürü, müzeye gelişi ya da getirilişi nedenleri başka. Onların dikkatini müzede şeylere çalışıyoruz. Sınıfta değil. Bunun da farkındalar. Onları bir keşif sürecine davet ediyoruz. Sorduğumuz sorulara verdikleri yaratıcı cevaplarla, parlak zekâlarıyla bizi şaşırtmalarına, birlikte eğlenmeye ihtiyacımız var. 😊 Fakat onlardan önce soruları yanıtlayan, kulaklarına fısıldayan ve "sen bunu biliyorsun" diyen ebeveynleri de olabiliyor. Çocuk için değil çocuğunuzla müze gezisi yapmanın birçok eğlenceli yolunu bulabilirsiniz. Birkaç öneri ister misiniz?

Bande à Part (1964) filminden bir sahne. Louvre'u 45 saniyede gezmek mümkün mü? Kaynak: @museumsforpeople

Rehberli gezileri tercih edin.

Eğer bir rehberiniz varsa rahat olun. Çocuklara rehberlik yapan bir müze uzmanı oyuna, hikâyeye, sese, temasa ne kadar önem vermesi gerektiğini bilir. Onlarla kurduğumuz iletişim de doğru ya da yanlışlar yok. Kendi kendilerine öğrenmenin yolunu keşfetmelerine müsaade edebilirsiniz. Müze rehberinin çocuklarla diyalog kurmasına müsaade edin. Onlarla geçireceğimiz kısıtlı sürede bizimle birlikte bu oyuna katılın. Eminiz siz de eğleneceksiniz.

"Hişşt sessiz ol!" devri geride kaldı.

Genelde müzeler artık çocukların sık gittiği yerler. Okul grupları, hafta sonu aile ziyaretleri derken haliyle artık müzeler çok da sessiz yerler değil. Müzeye hızla, yüksek bir merak ve heyecanla giriyorlar. Onları bir noktadan hareketle müzeyi dolaştırmak yerine meraklarını giderecek kadar serbestlik sağlayın. Gelenler bilir Cin Ali Müzesi renkli, tasarımı güçlü, dokunabileceğiniz çok şeyin olduğu bir müze. Çocuklar bu renkli dünyaya adım attıklarında onlara biraz zaman tanımayı tercih ederiz. Sabırlarını sınamaktansa meraklarını gidermek daha önemlidir. Unutmayın her müzenin bir kişiliği var. Müze gezileriniz arttıkça onlar da ölçülere ve mekânına göre hareket edecektir.

Müzeyi izleyin.

Eğer çocuğunuz bir müzede sıkılıyorsa ve o müzeye bir kez daha gitmeyi reddediyorsa sorun onda değil müzenin yerleşiminden, iletişiminden ya da başka bir nedenle onu içine alamamasından kaynaklıdır. Onlara bu tür bir ruh halinde aşırı bilgi yüklemek ve müzenin tamamını gezdirmek sadece müzelerin ne kadar sıkıcı yerler olduğuna inanmalarını sağlar. Eğer müzeyi çekici bulduysa müzeyi izleyin. Birçok kez ve daha kısa süreli geziler planlamayı deneyin. Müzeyi bir yaşam alanı olarak kullanmayı deneyin. Kafelerinde oturun, kitaplıklarını kullanın, kedileri sevin ve sohbet edin, eleştirin. Müzede birlikte yaşayacak birçok şey bulabilirsiniz.

Çocuğunuzla izleyin.

Biraz onların arkasına takılabilirsiniz. Neye ilgi gösteriyorlar. Nerede daha çok kalmak istiyorlar. İlgilendikleri şey neden ilgilerini çekiyor. Onları tanımak için büyük bir fırsat yakalarsınız. Müzeyi sindire sindire gezmeyi size öğretebilirler. Siz deneyimlerinizi anlatırken onlar da sizi tanır. Birlikte hiç bilmediğiniz bir nesne hakkında yaratıcı bir sohbet başlattığınızda bundan çocuğunuz kadar siz de zevk alacaksınız.

Bülten Sokak No:32 Kavaklıdere Ankara

cinfo@cinali.com.tr 0 (312) 426 80 42

@cinalibizim

Aynı şeye bakarken bile ilgileri başka yerde olan bir çok çocukla aynı anda çalışıyoruz. Bu çok eğlenceli.

Deneyimler unutulur ama duygular asla.

Elbette pek çok müze teknolojiyle yeni deneyimler yaratmak istiyor. Çünkü ziyaretçinin müzeye daha sık gelmesini istiyorlar. Güncel kalmak için buna ihtiyaçları var. Bu biraz da ziyaretçinin tüketici davranışlarından kaynaklanıyor olabilir mi? Talep olduğu için yeni ve popüler deneyimler geliştiriyorlardır belki de... Fakat bu hızla tüketilen deneyimlerin eğlence sektörüne mi kültür sektörüne mi hizmet ettiğini belki ileriki yıllarda daha çok konuşacağız. Hatta teknolojiyi karşılığında feda ettiğimiz doğal kaynaklar da gündeme gelecektir. Teknolojiyi tanıyın, kullanın ama her zaman temastan ve iletişimden yana olun.

Cin Ali'nin kedisi Safnaz her yerde arkadaşlarının yanında.

Bir müzenin ne olduğu konusunda tam bir tanım yapmak artık çok zor. Doğru müze ya da iyi müze de tanımlanması güç bir şey. Ancak aramızda yaygın bir söylem var: Girdiğiniz ruh halinden daha iyi bir ruh haliyle ayrılıyorsanız o müze iyi bir şeyler yapıyor demektir. Eğer o mutlu ise birlikte iyi bir şey yapmışsınız demektir.

Çocuğunuzla müze gezileriniz konusunda karşılıklı konuşmak isterseniz adresimizi biliyorsunuz. Çocuk sesiyle dolu müze gezileri dileriz.

Cin Ali

Bağımsız, butik, özgür...

denk Festivallerle geçen 29 yıl...

1995 - 1997 Kızılmak Sineması
1991 - 2007 Kavaklıdere Sineması
1996 - Büyülu Fener Bahçelievler
2005 - Büyülu Fener Kızılay

Büyülu Fener Bahçelievler Büyülu Fener Kızılay

denk büyülu fener

www.buyulu-fener.com.tr /Buyulu_Fener /ahmetabuyulu-fener

Sevgili Çocuklar,
yazılarınızın ve çizimlerinizin
Solfasol Çocuk Gazetesinde
basılmasını ister misiniz?

Solfasol Çocuk'un Nisan 2021'de yayınlanacak olan 6. sayısı Bahar 2022 için yazılarınızı ve çizimlerinizi 25 Mart 2021 tarihine kadar icerik@gazetesolfasol.com adresine konu kısmına "Çocuk Gazetesi" yazarak gönderebilirsiniz.

ANKARA'NIN EN ESKİ KURUKAHVECİSİ

100. YIL

Ahmet Hamdi İNCEGÜL

Gül Kahve®

"Ankara'da Kahve Bizim İşimiz"

KURULUŞ
İstanbul: 1890
Ankara: 1922

Hacıbayram Cad. No:4 Ulus / ANKARA
Tel: 0 (312) 311 41 73 - 310 70 71

HERKES KENDİ İŞİNİ YAPSIN

SOLFASOL

GARAJ SATIŞI

(İkinci El Eşya Pazarı / Garage Sale)

8

26 MART
Cumartesi

Daha az tüketmek ve daha çok paylaşmak için garaj satışımıza (tam-ı diğer ikinci el pazarına) bekliyoruz.

12:00-17:00

Büklüm Sokak No 44 Açık Otoparkında

NOT: Pandemi ile mücadele kapsamında gerekli tedbirler alınacaktır

VAR OLUŞU KUT-SAYAN ADAM

ERCAN ANMA PARLAK SERGİSİ

KRİŞNA SANAT MERKEZİ
12 ŞUBAT - 5 MART 2022

AÇILIŞ
12 ŞUBAT 2022
CUMARTESİ 18.00

Küvetteki Gelinler

Tatbikat Sahnesi
11-13 Mart

Miriam Yasta

Tatbikat Sahnesi
15 Mart

Bir Delinin Hatıra Defteri

Çayyolu
Cüneyt Gökçer Sahnesi
31 Mart-1 Nisan

Güneş Sokak No 21 Ankara
0 (0312) 467 71 72

TATBİKAT SAHNESİ

TatbikatSahnesi
Biletler: Biletix.com

GAZETE SOLFASOL'E KATILIN!

Gazete Solfasol'de içeriği, iş bölümünü ve yeni fikirleri **her çarşamba akşamı** yaptığımız toplantılarda ve ana haberleşme kanalımız olan e-posta grubumuzda ele alıyoruz.

Aramıza katılmak isterseniz **bilgi@gazetesolfasol.com** adresine bir e-posta göndermeniz yeterli.

SOLFASOL'DE YER ALIN!

Gazete Solfasol ayrımcılık, nefret ve şiddet içermediği sürece her türlü katkıya açıktır.

Yayımlanmasını istediğiniz yazılı ve görsel katkılarınızı her ayın 25'ine kadar **icerik@gazetesolfasol.com** adresine gönderebilirsiniz.

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Şubat 2022

109. Sayı

Ayda bir yayımlanır

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet Onur Yılmaz

Editorler Alanur Çavlin, Zişan Kürüm

Keçi Solfasol Çizimi Aydan Çelik

Grafik Tasarım Evren Erlevent Kence

Gazete Sekreteri Nihan Çolak
nihan.colak@gazetesolfasol.com

Bu Sayıyı Yayına Hazırlayanlar

Akın Atauz, Alisa Candan Karsu, Alper Fidaner, Aydan Çelik, Aydın Bodur, Ayhan Çelik, Ayşegül Çelik, Ceren İskit, Duygu Toprak, Enver Arcaç, Fatma Leyla Ak, Fatma Rana Arıbaş, Faruk Soydemir, Filiz Köse, Funda Mengilli, Gül Büyükbay, Hadi Sinan İskit, Kaan Can Bircan, Lindanihan, Mahir Kalaylıoğlu, Mehmet C. Peker, Mehmet Onur Yılmaz, Mehmet Tunçer, Necati Yalçın, Onur Mat, Oya Özgün Özder, Savaş Sönmez, Selma Dölek, Sencer Başat, Şefik Onat, Sinem K. Baş, Vedat Ağca, Veli Saçılık, Zişan Kürüm, Ziya Erel.

Yayın İdare Merkezi

Büklüm Sokak No: 44/4
06680 Kavaklıdere / Ankara

Tel-Faks 0 (312) 437 76 41

İrtibat Tel 0 (533) 426 89 20, 0 (536) 956 64 26

Bilgi-Katılım bilgi@gazetesolfasol.com

Yazı-Haber icerik@gazetesolfasol.com

Abonelik abone@gazetesolfasol.com

Basım Yeri

Şen Matbaa
Özveren Sokak 25/B Demirtepe / Ankara
Tel 0 (312) 229 64 54 **Fax** 0 (312) 229 64 54
E-Mail senmatbaa@gmail.com
www.senmatbaa.com

Basım Tarihi 04.03.2022

ISSN 1301-8655

Yerel Süreli Yayın

3.000 adet basılmıştır.

GAZETE SOLFASOL'Ü DESTEKLEYİN!

Altı abonelik çeşidinden size uygun olanı seçerek aboneliğinizi başlatabilirsiniz veya yenileyebilirsiniz.

Dijital Abonelik 200TL

Solfasol'ünüz her ay elektronik posta kutunuzda

iyzi.link/AFY2iA

Normal Abonelik 250TL

Solfasol'ünüz her ay adresinize posta yoluyla ulaştırılır

iyzi.link/AFY2Ww

Destekçi 500TL

Destekçi olun ve Ankara gezilerimizde misafirimiz olun

iyzi.link/AFY2eQ

Yurtdışı Abonelik 750TL

Uzaktayım demeyin, Solfasol dünyanın her yerine ulaşıyor!

iyzi.link/AFY2gw

Çifte Destekçi 1000TL

Solfasol'e verdiğiniz çifte destekle bizi çok mutlu edin!

iyzi.link/AFx3Bw

Yaşasın Solfasol! 2000TL

Cömert desteğinizle mutluluktan gözlerimizi yaşartın!

iyzi.link/AFx3Gw

KREDİ KARTI

Online ödeme platformu iyzico üzerinden abone olabilirsiniz. Yukarıdaki QR kodları kullanabilir veya abonelik sayfamızda linklerini bulabilirsiniz.

solfasol.tv/abonelik

PATREON

Patreon Solfasol'a aylık düzenli destek verebileceğiniz online bir kitlesel fonlama platformudur. Belirleyeceğimiz miktar, kredi kartınızdan her ay otomatik olarak çekilerek Solfasol'a aktarılır.

patreon.com/solfasol

BANKA HAVALESİ/EFT

Abone olmak için aşağıdaki hesap numarasına ödeme yaptıktan sonra adınızı, açık adresinizi, e-posta adresinizi ve telefon numaranızı **abone@gazetesolfasol.com** adresine veya **0 536 9566426** nolu telefona SMS ile gönderin veya websitemizdeki abonelik formunu doldurun.

Abonelik Ödemesi için Banka Hesap Bilgileri
TÜRKİYE İŞ BANKASI - KÜÇÜKESAT ŞUBESİ
IBAN TR83 0006 4000 0014 2080 7867 87
Hesap Sahibi: Mehmet Onur Yılmaz SOLFASOL

SOLFASOL'DE ŞEFFAFLIK

DÖNEM OCAK 01.01.2022 - 31.01.2022

Solfasol, Ankaralılarla buluştuğu ilk günden beri ana gelir kaynağı abonelerinin desteği olan, kâr amacı gütmeyen bir gazete. Mali şeffaflık ve hesap verebilirliği önemsiyor, bütün sivil oluşumlar ve basın-yayın kuruluşlarının bu ilkeleri benimsemesi için öncü olmayı umuyoruz.

GENEL BİLGİLER (31.01.2022 itibarıyla)

Toplam abone sayısı: 1.144
Toplam kurumsal abone sayısı: 45

DÖNEMSEL BİLGİLER

Abonelik yenileme sayısı: 39
Yeni abone sayısı: 1
Kurumsal abonelik yenileme sayısı: 0
Yeni kurumsal abone sayısı: 6

GELİRLER

Yeni abone, abonelik yenileme, patreon: 11.810 TL
T-shirt, gazete satışı, gezi vb.: 0 TL
İlan, Reklam: 0 TL

GELİRLER TOPLAMI: 11.810 TL

GİDERLER

Matbaa Gideri: 17.346 TL
Postalama Gideri: 780 TL
Kira ve Ofis Giderler: 3.800 TL
İdari ve Editoryal Giderler: 11.668 TL
Resmi Giderler: 7.850 TL

GİDERLER TOPLAMI: 41.444 TL

BORÇLAR (31.01.2022 itibarıyla)

Matbaaya Borç: 16.250 TL
Kişilere Borçlar: 84.947 TL
Diğer Borçlar (vergi, muhasebe, kira vb.): 13.591 TL

BORÇLAR TOPLAMI: 114.789 TL

TAKİPTE
KALIN!

Web
solfasol.tv

YouTube
Solfasol TV

Instagram
solfasol_gazetesi

Twitter / Facebook / Google
Gazetesolfasol

Cemre Düştü...

Alanur Çavlin

Fotoğraf: freepik.com/montypeter

Yıla hızlı başladık. Şubat ayı ülke geneli için olduğu gibi Gazete Solfasol çevresi için de yoğun geçti. Salgın koşullarının bir sonucuymuş gibi sunulan ekonomik krizin çalışan kesimleri yoksullaşması ve güvencesiz çalışmaya zorlanmasına tepkiler artıyor. Bu tepkileri Ankara'daki moto kuryelerin ve sağlık çalışanların eylemleri ile yakından takip ettik. Haydi Ankara Forumlarının ikincisini için 5 Şubat 2022 Cumartesi günü ODTÜ Mezunları Derneğinde "barınma" teması ile toplandık. Barınma konusundaki sorunlarımızı, ihtiyaçlarımızı ve daha iyi barınma olanakları için önerilerimizi paylaştık.

Forum özellikle öğrencilerin ve kentin yoksul kesimlerinin yeterli ısınma, aydınlanma, hijyen, yapı güvenliği olmayan koşullarda barınmak zorunda olması, yaşlı ve engelli nüfusun ihtiyaçlarını sağlayan barınma olanaklarının eksikliği ve bu olanaklara erişimin ağır ekonomik bedeli, heteroseksüel aile formu dışındaki yaşam biçimlerini sürdüren bireylerin ev bulma, ayrımcılığa maruz kalmadan güvenli koşullarda barınma olanağının çok sınırlı olduğu, pandemi sürecinde sadece yaşam alanı değil aynı zamanda pek çok kişi için çalışma ortamı da olan evlerimizin bu ihtiyacı karşılamak için yetersizliği gündeme geldi.

Forumla eş zamanlı zoom üzerinden çevirim içi olarak ve Solfasol TV Youtube kanalı üzerinde katılmak mümkün. Sağlık teması ile 12 Mart'ta yapılacak üçüncü forum için Ankara Kent Konseyi Halk Sağlığı Çalışma Grubu ile iş birliği içindeyiz. Solfasol TV programları çeşitlenmeye devam ediyor, mart ayı sürprizimiz Ankara'nın kültür sanat ajandasında seçmelerin sunulacağı haftalık program olacak. Malum cemre havaya ve suya düştü. Mart karla da başlamış olsa toprağa cemre düşmesi de çok yakın, onu hemen newroz takip ediyor. Mart ayı garaj satışı baharı birlikte karşılamak ve her zamanki gibi çoğalarak, dayanışma kanallarımızı, tartışma platformlarımızı artırmak için güzel bir fırsat olacak.

#HaydiAnkaraForum-2
Barınma Hakkımız

<https://youtu.be/qRm6loJfQzw>

#HAYDİ ANKARA Forumu!

3. FORUM KONUSU:

ANKARA'DA BİZİ NE HASTA EDİYOR?

ANKARA KENT KONSEYİ HALK SAĞLIĞI ÇALIŞMA GRUBU VE SOLFASOL İŞBİRLİĞİYLE

12 MART Cumartesi
14:00-17:00

ANKARA KENT KONSEYİ
Atatürk Bulvarı No:18

+ ZOOM bağlantısı ile katılım
ve SOLFASOL.TV'den CANLI YAYIN